

DRZEWA MÓWIĄ

***Zapomniany świat drzewców odkryty
na nowo***

***Bartosz Mikołaj Ryszka
Tobiasz Adam Ryszka***

STROMY VYPRAVÍ

Znovunalezený zapomenutý svět bytostí stromů

Bartosz Mikołaj Ryszka
Tobiasz Adam Ryszka

Obsah

1 Úvod	5
1.1 Tobiášův úvod.....	5
1.2 Bartholomewův úvod	5
2. stromy mluví.....	7
2.1 Břízy o lidech	7
2.2 Modřín na lidech	7
2.3 Aldanielovy postřehy	10
2.4 Osamělý buk	12
2.5 Přítel Javor	13
2.6 V zápalu boje	14
2.7 Výčitky ořechu	16
2.8 Stromy o jejich vzhledu	17
2.9 Další otázky pro Larch.....	22
2.10. Kdo vlastně jste?.....	24
2.11. Zjizvený dub.....	26
2.12. Zajímavé postřehy z modřínu	27
2.13. Kostel Lipa	29
2.14. Obtížné otázky.....	31
2.15. Starý mladý.....	32
2.16. Oprava provedená společností Grab.....	34
2.17. Rodina buků.....	37
2.18 Léčivá síla vrb.....	39
2.19 Starý buk.....	41
2.20. Kapacity Spar	42
2.21. Partnerství Old Beech o.....	44
2.22. Spící bříza.....	45
2.23. Od semínka po odumření stromu	46
2.24. Tři fáze péče o spar.....	48
2.25. Stárnoucí strom	50
2.26. Několik slov o přátelství	52
2.27. O víře v Boha	53
2.28 Lípa na Den mrtvých.....	55
2.29 Krátký rozhovor se starým bukem.....	56
2.30. Nový přítel	58

2.31. O možnosti změny hlasu	59
2.32. O runách, místech moci a epochách	60
2.33. Stromy o Bohu	62
2.34. Stromy pokory	65
2.35. Rozhovory se správcem spar	67
2.36. O nadání	69
2.37. O Boží vůli	70
2.38. O přátelství spárů s lidmi	71
2.39. O moudrosti	72
2.40. Poslední inkarnace	73
2.41. O ročních obdobích	73
2.42. O čistotě	73
2.43. Ptát se lidí na spary	74
2.44. Vzájemné působení spárů a jejich ošetřovatelů	80
2.45. Konečné převody	81
2.46. Zpráva o kácení	83
3 členové	84
4 Prohlášení autorů	85

1. Úvod

1.1 Tobiášův úvod

Tuto knihu jsme začali psát s Bartoszem z mého podnětu. Jednoduše jsem si myslel, že když Bartosz už léta mluví se stromy, bylo by možné zaznamenat rozhovory s nimi. Bartoszovi se ten nápad velmi líbil a později jsme dostali signál, že se to líbí Bohu a Světlo podpoří realizaci nápadu.

Je třeba dodat, že rozhovory jsou zcela autentické. Stromy, přesněji řečeno ratolesti, odpovídaly na naše různé otázky. Na mnohé z položených otázek jsme odpovědi dobře znali, ale zajímaly nás postřehy stromů. Tato kniha ukazuje, jak stromy vidí dnešní lidstvo a jak by si přály, aby se nám opět staly bratry.

Přírodní bytosti, neboť právě jimi jsou spary, stejně jako další bytosti byly kdysi lidstvu velmi dobře známy. Celé působení přírody se projevuje skrze přírodní bytosti a jeho poznání je nezbytným krokem na cestě duchovního rozvoje každého člověka. Již malé děti by měly být poučeny o fungování přírody a prostřednictvím zkušeností s ní získat tak důležitý základ pro budoucí probuzení ducha v dospívání. Jak víme, dnešnímu lidstvu to.... chybí.

Dozvídáme se hodně o jejich životech, o tom, co umí a co ne. V knize je pravděpodobně mnoho informací, které čtenář nikde jinde nenajde. Zvu vás, čtenáře, na cestu, do lesa, ať je tato kniha jako procházka lesem - potěšující, uklidňující, objevující nové pravdy, které dávají hluboký vhled o lidech a stromech. Čtenáři, potěš se dobrou energií stromů a kéž se tvé srdce otevře lásce! Skvělé čtení!

1.2 Bartholomewův úvod

Kniha, kterou máte před sebou, je výsledkem mého i Tobiášova přátelství se stromy. Se stromy, přesněji řečeno s ratolestmi, rozmlouvám už léta. Umožnil mi to dar jasnozřivosti, za který jsem Stvořiteli vděčný. Během let se zrodilo mnoho opravdových přátelství založených na důvěře a vzájemné podpoře. Dobře vím, že vztahy, které jsme si s Tobiasem vybudovali s našimi stromovými přáteli, měly obrovský vliv na náš vývoj i na naše další životy. Množství slov podpory, stejně jako vedení na cestě vývoje, které jsme od našich stromových přátel obdrželi, je obrovské a já jsem za to nesmírně vděčný.

V moderním světě člověk zapomněl na kontakt s přírodou. V honbě za lepším a pohodlnějším životem člověk přestal brát v úvahu, že všude kolem něj existuje pulzující život, jehož projevem jsou přírodní tvorové. Skutečnost, že je nevidí nebo neslyší okem a uchem fyzického těla, pro něj nemůže být nezvratným důkazem, že neexistují. Existují přece lidé, kteří jsou s nimi v kontaktu, a nadále je ignorovat je projevem tvrdohlavosti a omezenosti.

Každý člověk, který mění své prostředí, například zaměstnání, aby se v něm mohl pohybovat produktivněji a svobodněji, ho musí dobře poznat. Chce-li být v novém zaměstnání dobrým zaměstnancem, musí poznat všechna oddělení, zjistit, které úkoly komu podléhají, kdo je za co zodpovědný, na jaké úkoly má on i ostatní zaměstnanci nárok a jak má spolupracovat, aby jeho činnost vedla k prospěchu firmy. Nejinak je tomu i při tvorbě. Vůlí člověka je, aby poznal stvoření, aby poznal zákony, které ho řídí, a aby poznal a spoluprožíval krásu života s tvory, kteří v něm žijí. Takové postupné poznávání stvoření povede nejen k většímu poznání, ale také k větší a svobodnější

duchovní pohyblivosti, pohyblivosti nezbytné k tomu, aby člověk dozrával a stoupal stále výš a výš v úrovních stvoření.

Věřím, že tento stručný popis pomůže mnohým pochopit alespoň zlomek toho, co se skrývá pod pojmem "přírodní stvoření". Stromy jsou nepostradatelnou součástí našeho každodenního života. Věřím, že čtenář se na ně po přečtení této knihy už nebude dívat tak, jak se na ně díval dosud. Věřím také, že po přečtení této knihy nejen lépe porozumí tvorům, o nichž se v ní píše, ale že se s nimi také dokáže sblížit a bude je mít více rád. To bych přála každému.

2. Stromy mluví

2.1 Břízy o lidech

Šli jsme s Tobiášem na procházku, abychom si s břízami popovídali o lidech. Stromy se zprvu zdráhaly, když jsem jim vysvětloval, že sbírám materiál pro knihu. Po krátkém přemlouvání však první z bříz začala své poselství:

Bartosz: Co si myslíte o lidech?

Bříza 1: Chci říct pravdu. Lidé jsou padlí tvorové. Zapomněli na Boží zákony a na Boha. Mají Boha na rtech a nevědí, co to slovo znamená. Stále je mnoho těch, kteří by se mohli probudit, ale nechtějí. Raději spí a usilují o nicotu.

Tobias: Má lidstvo ještě nějakou naději?

Z první břízy jsem neslyšel odpověď, tak jsem se přitiskl k druhé a uslyšel:

Bříza 2: Myslím, že naděje stále existuje, protože naděje umírá poslední, pokud vůbec umírá.

Bartosz: Jak se k vám lidé chovají?

Bříza 2: Lidé se chovají ke stromům jako k předmětům. Nemáme pro ně žádnou cenu. Mohou nás vysadit a pokácet, kdykoli se jim zachce.

Bartoloměj: Znáte nějaké Boží stanovisko, které říká, že je v pořádku kácet stromy, když je to nutné?

Náhle se objevil vyšší strážce:

Vyšší strážce: Ne všechny stromy znají tuto pravdu, proto uzavírám vaše spojení s tímto stromem.

Bartosz: Můžete o tom říct víc?

Vyšší strážce: Světlo to dovoluje, ale lidé toho zneužívají. Pamatujte si, lidé, že stromy také cítí, a proto se pro své účely, pokud je to možné, snažte vybírat nemocné nebo umírající stromy.

Spojení s vedoucím pracovníkem bylo také přerušeno a museli jsme rozhovor ukončit. Byl jsem trochu nepozorný. Člověk, pokud to potřebuje a pokud je to nezbytné pro jeho přežití, může pokácet stromy například na palivové dříví. Nevím, zda všechny účely, k nimž člověk dřevo ze stromů používá, jsou nezbytné. To by bylo třeba zvážit a případně prodiskutovat s nějakým průvodcem k tomu určeným. To však není téma, na které se nyní zaměřuji. Svou neopatrností jsem možná vystavil břízu dočasnému utrpení, protože možná nebyla připravena na informaci, že Bůh povoluje kácení stromů.

2.2 Modřín na lidech

Ještě téhož dne jsme se rozhodli přiblížit k modřínu, který roste v lese. Modřín byl mým dlouholetým přítelem. Už si ani nepamatuji, jestli to nebyl první strom, se kterým jsem mluvil. Modřín je velmi

citlivý a mnohokrát jsem ho požádal o radu. Jsem hrdý na to, že mám takového přítele. Když jsem mu řekl, že píšeme knihu a chtěl bych do ní zahrnout jeho slova, po krátkém přemýšlení souhlasil a začali jsme si povídat:

Modřín: Jsem připraven mluvit.

Bartosz: Co si myslíte o lidech?

Larch: Velmi mě bolí, jak lidé klesli.

Bartosz: Jak se cítíš k lidem.

Larch: Cítím soucit, protože lidé nevědí, kdo jsou.

Bartosz: A kdo jsou podle vás lidé?

Larch: Pro mě jsou lidé ztracené Boží děti, velmi ztracení.

Tobias: Co byste chtěl lidem sdělit?

Modřín: Na světě a v přírodě je mnoho dobrého. Stojí za to naučit se toto dobro rozpoznávat.

Bartosz: Co přesně máte na mysli?

Modřín: Dobro je ranní úsměv, je to východ a západ slunce, je to krása celého stvoření.

Bartosz: Kam podle vás lidstvo směřuje?

Modřín: Bylo by velmi bolestné na tuto otázku odpovídat, ať se nad ní každý zamyslí a odpoví si sám.

Bartosz: Jsi lesní tvor, protože jsme v lese. Potkáváš tu často lidi?

Modřín: Do lesa chodí jen velmi málo lidí, a pokud ano, jsou ztraceni ve svých vlastních myšlenkách.

Bartosz a Tobiasz: Děkujeme Larch za rozhovor.

Druhý den jsme se s Tobiášem rozhodli navštívit Larch ještě jednou a pokračovat v rozhovoru. Bohužel se toho dne vyskytlo mnoho bytostí, které chtěly spojení narušit. Naštěstí jsem po několika minutách intenzivního čištění uslyšel Modřín:

Bartosz a Tobiasz: Dobrý den, modřín.

Larch: Srdečně vás vítám.

Bartoloměj: Včera jste se zmínil o tom, že lidé padají. Můžete říct, co přesně jste tím myslel?

Modřín: Lidé hledí jen na sebe, chtějí jen další a další hmotné statky. Neslouží Nejvyššímu. Neustále mají odpor k druhým i k Bohu. Nechtějí na službu ani pomyslet, natož sloužit. Sami sebe považují za nesmírně důležité. Jsou ješitní a domýšliví. Nejsou vděční za dar života.

Bartoloměj: Co je podle vás příčinou pádu člověka? Jak to vidíte vy?

Modřín: Bartoloměji, je to jednoduché - intelekt.

Bartosz: Můžete to upřesnit?

Modřín: Člověk se rozvíjí pouze intelektuálně, na ducha vůbec nemyslí. Nepřemýšlí o tom, kdo je a proč přišel na zem. Bývaly doby, kdy byli lidé více spojeni s duchem, měli upřímnější city. V každodenním životě měli na mysli Boha.

Bartosz: Může se tento čas vrátit?

Modřín: Víím, že lidstvo čeká utrpení, které ho změní. Ale tato změna přijde až časem. Věřím, že k ní dojde, protože stále věřím v lidstvo.

Bartosz: Můžete o sobě říct, že máte rád lidi?

Po této otázce se na mě Larch nesmírně mile a laskavě usmál a odpověděl:

Larch: A na takové věci se mě ptáš, Bartoši? Samozřejmě, že se mi to líbí.

Všichni jsme se upřímně usmáli nad takovou reakcí Larcha.

Tobiáš: Co byste vzkázal lidem, kteří objímají stromy a mají blíž k přírodě?

Modřín: Věřím, že jste kvasem Nové Země, protože jste citlivější. Miluji všechny lidi, kteří mě objímají. Bartoš a Tobiáš - mám vás moc rád.

Bartosz a Tobiasz: Vííme, příteli, také tě máme moc rádi.

Po tomto nečekaném Larchově přiznání jsme se s Tobiasem cítili velmi dojatí.

Tobias: Jak podporujete lidi, kteří vás objímají?

Modřín: Pokud je člověk dostatečně čistý, můžeme se k němu přiblížit, a tak ho energeticky podpořit.

Tobiáš: Můžeš odvádět temné energie do Matky Země?

Modřín: Ano, usnadňuji uzemnění, když se ke mně někdo přitulí.

Tobiáš: Můžete také energeticky posilovat? Vysílat energii?

Larch: Ano, mohu se také spojit s vyšším vedením. Tímto způsobem jsem mostem pro vyšší vedení.

Tobiáš: Mohou stromy léčit lidi z nemocí?

Modřín: Ne všechny stromy mají dar léčení. Je to stejné jako u lidí. Takovým darem jsou proslulé vrby.

Tobiáš se usmál a poděkoval mu za tuto odpověď.

Bartosz: Včera jste se zmínil, že na světě je mnoho dobrého. Vaše odpověď se mi velmi líbila. Můžeš k ní něco dodat?

Modřín: Člověk musí překročit hranice mysli a naučit se cítit. Pak uvidí krásu ve všem. Člověk cítí krásu celým svým já, svým srdcem. Jsi krásný, Bartoši.

Bartosz: Děkuji, příteli.

Larch: Chci Tobiášovi říct ještě něco. Jsi nejkrásnější, když se usmíváš. Tvůj úsměv mění ostatní. Za to ti děkuji.

Tobias: Děkuji. Mám pocit, že chci svým úsměvem změnit svět.

Tobiáš: Jak daleko od stromové skořápky můžeš jít?

Modřín: Vždycky jsem tady uprostřed. Čas od času mohu vyjít ven a pohybovat se v hranicích aury stromu, ale nedělám to rád.

Bartosz a Tobiasz: Pro dnešek to stačí, příteli. Děkujeme ti za tvou moudrost.

Po tomto krátkém rozhovoru jsem se trochu zamyslel. Velmi si vážím moudrosti našeho přítele modřínu. Jeden modřín, jeden strom a kolik moudrosti nám v tomto krátkém rozhovoru předal. Kolik je na světě stromů, v nichž se skrývá tak obrovské množství moudrosti, moudrosti, kterou pozemské lidstvo není schopno vnímat.

2.3 Aldanielovy postřehy

Druhý den jsme se vydali do lesa ke smrkům. Stromy jen velmi zřídka dávají svá jména. Smrk se nám při našem prvním rozhovoru před několika lety představil jako Aldaniel. Po krátkém pozdravu se Tobiáš pustil do rozhovoru:

Tobias: Ahoj, příteli. Uvedl jsi nám své jméno. Ne všechny bytosti to dělají. Mají stromy jména?

Aldaniel: Toto jméno jsem si osvojil už dávno. Existuje mnoho bytostí, které nemají jména nebo je vůbec nepoužívají. Já mám své jméno velmi rád, a proto jsem ho dal tobě.

Tobiáš: Myslel jsem si, že to, že nám neřeknou svá jména, je také známkou pokory bytostí.

Aldaniel: Jen nechtějí, abyste se jich dovolávali příliš často. Dal jsem ti své, protože věřím, že je nezneužiješ.

Bartoloměj: Včera se Larch zmínil o příčině pádu lidstva. Mluvil o intelektu. Lidé naproti tomu mluví o ďáblu, pokušiteli nebo temnotě. Mohl byste toto téma rozvést?

Tobiáš: Máme na toto téma náhled, ale chceme znát váš postoj.

Aldaniel: Lidé se ze své svobodné vůle rozhodli rozvíjet pouze intelektuálně, a tím se otevřeli temnotě. Pokušitel sám nepřijde, pokud v člověku nenajde úrodnou půdu.

Tobiáš: Mohou vám temné duše a démoni také ublížit?

Aldaniel: Nemáme stejné sklony jako lidé, proto se k nám nepřibližují. Také máme ochranu, kterou je těžké prolomit.

Tobias: Změním téma. Co bys řekl o lesních elfech? Jaká je jejich role a interakce s vámi?

Aldaniel: Elfové jsou naši bratři. Mohou také spát na stromech. Jejich úkolem je zušlechťovat les. Jejich přítomnost tento úkol naplňuje. Existuje mnoho druhů lesních elfů, o kterých se mezi lidmi neví. Elfové také pomáhají našemu rozvoji a podporují nás.

Tobias: Můžete to upřesnit?

Aldaniel: Lesy potřebují jejich záření. To je role (jde o potřebné záření), kterou mají všichni tvorové přírody.

Bartosz: Aldanieli, vždycky jsem si tě spojoval s dobrým smyslem pro humor. Je to u stromů běžné?

Aldaniel: Je to jako s lidmi. Existují různé úrovně humoru. Já jsem prostě náladovější než ostatní.

Bartosz: Vraťme se k vážnějšímu tématu. Kam jdou lidé po smrti?

Aldaniel: Lidé se mohou dostat na mnoho úrovní.

Bartosz: Lidé mluví o pekle a nebi....

Aldaniel: Lidé mohou skončit v pekle, v nebi nebo v mezisvětě.

Bartoloměj: Takže peklo existuje?

Aldaniel: Jsou to sféry věčného utrpení.

Bartoloměj: A odkud se to sakra vzalo?

Aldaniel: Lidé jsou tvůrci pekelných říší, zlí lidé.

Bartosz: Víte, jak k tomu dochází?

Aldaniel: Jejich přání má tvůrčí sílu.

Bartosz: Takže každý dostane místo, které si zaslouží?

Aldaniel: A který si sám vytvořil svou touhou.

Tobiáš: Co byste řekl o stromech a smyslu jejich existence?

Aldaniel: Jsem tu kvůli rozvoji, stejně jako vy.

V tu chvíli se ostatní stromy rozklepaly, abychom se k nim přiblížili.

Aldaniel: Chtěl jsem říct ještě něco. Mám vás rád jako bratry. Jste pro mě jako rodina.

Tobias: Děkuji vám za dlouholetou podporu, kterou jste mi poskytli.

Bartoloměj: Ostatní stromy mi nyní říkají, že jsou vyvinutější než vy.

Aldaniel: Já vím, trochu se motám.

Po těchto slovech jsme se všichni usmáli.

Bartosz: Aha, to je tvůj smysl pro humor, Aldanieli.

Neříkám, že je Aldaniel nějak zaostalý, ale když ho teď srovnám s Larchem, musím uznat, že Larch mluví přesvědčivěji. Myslím, že Aldaniel je prostě jiný a jeho pozitivní přístup a dobrá nálada jsou také potřeba. Rozhlédli jsme se po okolí a rozhodli se přistoupit ke starému buku.

2.4 Osamělý buk

Bartosz a Tobias: Myslím, že jsme vás nikdy neobjali. Ahoj.

Buk: Nepamatuji si, že by to tak bylo.

Bartoloměj: Máš velkou noblesu v hlase a jsi pravděpodobně největší strom v okolí.

Beech: Ano, ale neočekávám za to žádné vyznamenání. Jak vidíte, stromy jsou velmi rozdílné. Co cítíš v mém hlase, Bartoloměji?

Bartosz: Cítím vznešenost a zralost. Jak dlouho jste tady? Kolik let?

Buk: Jsem tu už mnoho sezón nebo let. Nepočítám to.

Tobiáš: Milý Bucku, na tvé kůře vidím vystřižená a lidmi namalovaná písmena. Jak bys to okomentoval?

Buk: Ne všichni lidé jsou přáteli stromů jako vy. Proto si vás velmi vážím a mám vás rád. Lidé mě znetvořili tím činem, který jste zmínil. Myslím, že je jasné, že většina stromů je vůči lidem nedůvěřivá. Lidé si tu důvěru prostě nezaslouží.

Tobiáš: Jaká je interakce mezi stromy v lese?

Buk: Jsem samotářský typ a nemám žádné přátele, ale k tobě jsem cítil určitý pocit, který bych nazval náklonností.

Bartosz: Přesně tak cítím, že jsi rád sám.

Buk: Chtěl jsem vám poděkovat za tento rozhovor a teď bych také rád zůstal sám.

Tobias: Děkuji, Bucku. Budu ti říkat příteli.

Buk: To ti dovolím.

Po těchto slovech jsme se vydali do jiné části lesa, abychom si promluvili s naším přítelem Javorem.

2.5 Přítel Javor

Bartosz a Tobiasz: Dobrý den, už je to dlouho, co jsme se naposledy ozvali.

Javor: Chyběl jsi mi, myslel jsem, že jsi na mě zapomněl.

Tobiáš: V určitém okamžiku jste se rozdělili na dvě části. Jste dva, nebo jste jeden?

Javor: Já jsem jeden z nich.

Bartosz: Mluvili jsme o rozvoji, o tom, že jste tu kvůli rozvoji.

Klon: Každá bytost zde má jiný účel. Nemohu zasahovat do cílů ostatních, ale mohu vám říct, jaký je můj cíl. Mým cílem jsou nebeské sféry.

Bartosz: Co jsou to nebeské sféry?

Javor: Tomu se říká lidový ráj. Tam bych prostě chtěla jet, protože mám lidi moc ráda. Existují také nižší říše, což jsou také světelné říše. O ty usiluje většina stromů.

¹Bartosz: Mluvíte o tom, čemu říkáme sféry významu?

Javor: Ano, Bartoloměji, tato oblast je již velmi čistá a není třeba ji dále rozšiřovat.

Tobias: A co si myslíš o lidech?

Javor: Mám dva skvělé přátele, konkrétně tebe.

Bartosz: A máš přátele i mezi stromy?

---

¹ Sféry podstatného nebo kruh podstatného. Více informací o něm naleznete v Abd-ru-shinově díle "Ve světle pravdy: Poselství Grálu".

Javor: Ano, mám přátele mezi stromy. (Ukázal na jeden strom a řekl.) Mluvím s ním velmi často. Ptá se na tebe.

Tobiáš: A další přírodní stvoření?

Javor: Je mnoho druhů bytostí, se kterými se stýkám. Myslím, že jak se bude Bartoloměj vyvíjet, bude s nimi umět také mluvit.

Tobiáš: Co byste chtěl sdělit lidem, kteří budou číst tento článek?

Javor: Vězte, že Pán Bůh vás všechny miluje a my vás můžeme na vaší cestě podpořit. Můžete se také podílet na našem životě, moc si to přejeme. Vztahujeme k vám ruce plné lásky a chceme, abyste se k nám přiblížili.

Bartosz a Tobiasz: Děkuji za vaše krásná slova a děkuji za rozhovor.

2.6 V zápalu boje

Šli jsme do Maple. Objali jsme se. Javor mi ukázal fotku, na které spí.

Javor: Chci spát. Necháš mě na pokoji?

Nechtěli jsme překážet a vydali jsme se do Larchu:

Bartosz a Tobiasz: Dobrý den, modřín. Přišli jsme od Javoru, který říkal, že spí. Vy taky spíte?

Modřín: Ano, samozřejmě. My si také potřebujeme odpočinout.

Bartosz: Spíte dlouho?

Modřín: Tolik, kolik potřebujeme k regeneraci.

Tobiasz: Spíš v noci, nebo když se ti chce? Jak dlouho obvykle trvá váš spánek?

Larch: Hodinky nemáme, ale mohu vám říct, že noc je u nás vnímána jinak.

Bartosz: Co tím myslíte?

Modřín: Naše zrakové orgány jsou jiné než vaše. Proto nemáme tak pevné rozdělení na den a noc jako vy v hustém hmotném světě.

Bartosz: Jsou všechny stromy na stejné úrovni vývoje?

Modřín: Ne.

Tobiáš: Máš spoustu moudrosti. Mají i jiné stromy tak velkou moudrost a poznání?

Larch: Čerpáme také z vašeho poznání. Cítíme, co je ve vašich názorech pravdivé a co ne.

Tobias: Jde o mě a Bartoloměje, nebo o lidstvo obecně?

Modřín: Vy dva už ale máte hodně znalostí.

Bartosz: Je kontakt mezi stromy a lidmi pro obě strany rozvojový?

Larch: Samozřejmě, že je. Podívej se, jak dlouho se známe. Už nejsem stejný strom jako před deseti lety.

Bartosz: Jak byste odpověděl na otázku, odkud čerpáte své znalosti?

Modřín: Mám spojení s vyšší úrovní.

Bartosz: Má každý strom spojení s takovou vyšší úrovní?

Modřín: Ano, ale ne každý strom z toho má prospěch.

Bartosz: Lidé používají formulář: "duchové stromů". Je to správná forma?

Modřín: Ne. Jsem stromová bytost. Tento strom je můj domov. Duchové jsou jen lidé.

Bartosz: Je správné říkat ti strom?

Modřín: Líbí se nám to a plně to akceptujeme.

Bartoloměj: Takže jsi bytost uvnitř stromu?

Modřín: Jsem přímo spojen se stromem. Nazývejte nás stromy, stejně jako vy. Máme to velmi rádi.

Bartosz: Takže stromy nemají duši?

Larch: Ne, mají bytosti, které jsou s nimi přímo spojené. To jsme my.

Bartoš: Znají všechny stromy tuto pravdu, kterou jste nám nyní předložil?

Modřín: Mají v sobě tuto pravdu. Ať už si to uvědomují, nebo ne.

Tobiáš: Vzpomínáte si na svůj život a na to, kde jste byl předtím, než jste tu žil?

Modřín: Podle mého názoru je to první strom, ve kterém jsem byl.

Bartoloměj: Jsou na stromech poprvé i jiná stromová stvoření?

Larch: Kladete velmi složité otázky. Já to tady jen prožívám a nevím a ani nechci vědět víc.

Bartosz: Promiňte, to jsem nevěděl.

Larch: Na tom není nic špatného.

Tobiáš: Jak vypadá váš den v lese?

Modřín: Probouzím se a usmívám se na svět....

Bylo cítit, že poslední otázky Larchem vnitřně velmi otřáslly. Vyšší strážce zareagoval a zprávu přerušil.

Vyšší strážce: Kladete mu velmi obtížné otázky. K těmto pravdám by měl dojít sám, cestou svého vývoje. Díky tobě už má velmi vysoké poznání.

Bartosz: Mají jiné stromy poznání modřínu?

Vyšší strážce: V tomto lese je jen málo stromů, které toho vědí tolik jako modřín. Světlo si přeje, abys v těchto rozhovorech pokračoval. Čas od času vás prostě odpojíme.

Tobias: Možná ne dnes, ale rádi bychom vám také položili několik otázek.

Vyšší strážce: K tomu budou povoláni jiní. Já se starám pouze o Modřína a jeho bratry.

Tobias: Můžeme váš komentář zahrnout do knihy?

Vyšší strážce: Ano, rozšíří to lidem pohled na stromy. Já jim také říkám stromy.

Po tomto poselství jsme se rozhodli dnešní zasedání ukončit.

2.7 Výčitky ořechu

Druhý den jsem se rozhodl promluvit si s ořešákem, který roste před mým domem.

Ořech: Víím, s čím jsi přišel.

Bartholomew: Ano?

Oříšek: Hodně jsem trpěl.

Bartoš: Omlouvám se ti, Ořechu. Tehdy jsem si nebyl vědom, že ti působím bolest.

Ořech: Dvakrát jste mě s otcem tvrdě podrazili. Cítil jsem to.

Bartosz: Je mi to velmi líto.

Ořech: Cítím lítost.

Bartosz: Ještě jednou se omlouvám.

Ořech: Odpouštím ti, protože si to zasloužíš.

Bartosz: Děkuji.

Ořech: Miluji tě, protože máš velmi čisté srdce. Jsi výjimečná.

Bartosz: Snažím se o ořech.

Ořech: Chci, aby se mé poselství dostalo do světa. Cítíme!

Bartosz: Slibuji, že se to stane.

Ořech: Děkuji.

Bartosz: Vždycky jsem měl pocit, že mě nesnášíš. I když jsem tě neslyšel.

Ořech. Protože je to pravda.

Bartoloměj: Mohu pro vás něco udělat?

Ořech: Záleží mi na tom, aby se toto poselství dostalo do světa. To je jediná věc.

Bartoloměj: Víím, že náš vztah se tak rychle neobnoví.

Ořech: Je to, jako by vám někdo usekl ruce a pak se vám omluvil. Dokázal bys s někým takovým mluvit?

Bartosz: Máš pravdu, Orzechu.

2.8 Stromy o jejich vzhledu

Druhý den měl Tobiáš nějaké pochůzky, a tak jsem se vydal ke stromům v lese sám. Rozhodla jsem se, že si o jejich vzhledu promluvíím.

Bartosz: Dobrý den, Javor.

Javor: Ahoj Bartoloměji.

Bartoloměj: Rád bych se vás dnes zeptal, jak vypadáte?

Javor: Vzhledově jsme velmi podobní lidem.

Bartosz: Ptám se, protože vás nevidím. Vidím jen obrysy tváří a úsměvy.

Javor: Jednoho dne se dočkáš. Světlo si to přeje.

Bartosz: Takže máš dvě ruce a dvě nohy.

Javor: Ano, máme dvě ruce a dvě nohy.

Bartoloměj: Pohybujete se uvnitř stromu, jako byste plavali?

Javor: Je to napůl létání a napůl plavání.

Bartosz: A máš nějaké oblečení?

Javor: Ano, máme oblečení.

Bartosz: Mají všechny stromy podobný vzhled, nebo záleží na druhu stromu?

Javor: například borovice jsou štíhlejší a působí více žensky.

Bartosz: Vypadají všichni kloni stejně?

Javor: Ano, jsou si velmi podobné.

Bartosz: Jak vypadá vaše oblečení?

Javor: Je to takový oděv se zelenými listy.

Bartoloměj: Je vám zima?

Javor: Ne, Bartoloměji, já zimu necítím.

Bartosz: Rád bych vás viděl.

Javor: Zavřete oči. Co vidíš?

Bartoloměj: Vidím, jako bys tančil nebo lépe řečeno točil se uvnitř stromu.

Javor: Takto vyjadřujeme radost.

Bartosz: Děkuji za tento krátký rozhovor Maple.

Javor: Děkuji, Bartoloměji. Navštěvuj mě častěji.

Bartosz: Dobrá práce Javor.

Rozhodl jsem se přistoupit k modřínu.

Bartosz: Dobrý den, příteli.

Modřín: Vítejte.

Bartosz: Chtěl jsem se vám omluvit za nedávné tvrdé otázky.

Modřín: Není o čem mluvit.

Bartosz: Dnes mluvím o vašem vzhledu. Jaká je vaše výška?

Modřín: Jsem vysoký, ale ne tak jako ty.

Bartosz: A jakou máš barvu pleti?

Modřín: Záleží na typu zrakových orgánů, na které se dívají.

Bartoloměj: A jak bych vás viděl?

Modřín: nazelenalý odstín kůže. A také mám tento druh oděvu.

Bartoloměj: Z listů?

Larch: Jak to víte?

Bartoš: Mluvil jsem o tom s Javorem.

Modřín: Je hezké, že máš v lese více přátel.

Bartosz: Rosteš stejně jako strom?

Larch: Ano, přesně tak.

Bartoloměj: A vzpomínáte si, když jste byl velmi mladý a začal jste s tím?

Larch: Ne, v té době jsem o tom nevěděl.

Bartosz: A na co ze svého pobytu tady vzpomínáte nejraději?

Dostal jsem zprávu, že Larch chce spát.

Bartosz: Mám ještě několik otázek.

Larch: Ještě chvíli, protože se mi chce spát.

Bartoloměj: Dá se říct, že jsi spars?

Modřín: Toto je správný slovesný tvar a lze jej použít.

Bartoš: A jak bych viděl očima barvu tvých očí?

Larch: Nevím, nemám zrcadlo. Jdu spát.

Bartosz: Ale ty máš dnes "silný" hlas.

Modřín: Takové slyšení dnes máte. Nemůžu si pomoci.

Bartoloměj: Dobrou noc, Larch.

Larch: Děkuji, příteli.

Po tomto rozhovoru jsem šel za Aldanielem.

Aldaniel: Jak se cítíš, Bartoloměji?

Bartoloměj: Dobře, a vy?

Aldaniel: Velmi dobře, vždycky to tak cítím.

Bartosz: Dnes mluvíme o vašem vzhledu. Je na něm něco výrazného?

Aldaniel: Ani ne, pro mě průměrná bytost.

Bartosz: Máte všichni tu zelenkavou kůži?

Aldaniel: Ano, a listový oděv, ale to je něco, o čem, jak vidím, víte.

Bartosz: A jak víte, že to vím?

Aldaniel: Můžeme z vás číst jako z otevřených knih.

Bartosz: Máte nějaké úkoly uvnitř stromů?

Aldaniel: Máme povinnosti, ale teď není čas o tom mluvit.

Bartoloměj: Nejsem na to připraven?

Aldaniel: Lidstvo si to nezaslouží.

Bartosz: A bude lidstvo na toto poznání někdy připraveno?

Aldaniel: Ano, ale nebude to dnes. Pán Bůh stejně dává světu mnoho v podobě vašich poselství.

Bartosz: Překvapuje mě to dál.

Aldaniel: Jen o tom nechceme mluvit. Víte, jací lidé jsou. Lidstvu stačí málo, aby někoho ponižilo. Mohou se tomuto poznání vysmát a já to nedovolím.

Bartosz: Teď už plně chápu, proč o tom nechcete mluvit.

Aldaniel: To nechceme. To je naše obecné stanovisko.

Bartosz: Myslím, že tím náš rozhovor skončí. Děkuji ti, příteli, za tvá dnešní slova.

Aldaniel: Děkuji, Bartoloměji.

Druhý den jsme se s Tobiášem opět vydali do Larchu, abychom pokračovali v rozhovoru o vzhledu a také si popovídali o dalších tématech:

Bartosz: Dobrý den.

Modřín: Dobré ráno.

Bartoloměj: Tohle je zrcadlový modřín. Dávám ti ho, abys popsal svou tvář. *(Podal jsem mu zrcátko, které mi dal průvodce).*

Larch: Jsem šokován, že jsi mi dal něco takového. Poprvé se vidím.

Bartosz: Co cítíš?

Larch: To je úžasné. Děkuji.

Tobias: Jak byste se popsal?

Modřín: Jsem krásná bytost. Děkuji za nádherný dar.

Tobias: Jakou barvu mají tvoje oči?

Modřín: Krásně zelený.

Bartosz: A máš hodně vlasů?

Modřín: Mám bujné vlasy.

Tobias: A v jaké barvě?

Modřín: Je také zelený, ale jiný.

Tobias: Je to tmavě nebo světle zelená?

Modřín: Tak lesklý.

Tobiáš: Oči jsou tmavší než vlasy?

Modřín: Oči mají hloubku, dodávají mi šarm.

Bartosz: A máš dlouhé vlasy?

Modřín: Není příliš dlouhý, ale ani krátký. Bartoloměji, moc ti děkuji za tento dar. Jsem ti velmi vděčný. Nevěděl jsem, jak vypadám.

Bartosz: Chápu to správně, že nemáš boty?

Modřín: Nemám a proč potřebuji boty?

Bartosz: A jakou barvu mají vaše rty?

Modřín: Také má zelenou barvu.

Tobias: Máš zuby?

Larch: Víím, že vás to možná překvapí, ale já nemám zuby. Nepotřebuji je.

Bartosz: Takže nic nejíš ani nepiješ?

Larch: Pít můžu, ale nepotřebuju to.

Tobiáš: Jaké máš uši?

Modřín: Mám některé, které jsou podobné elfštině, ale jsou kratší. Nevypadají jako lidé, ale nejsou ani elfové.

Tobias: Máš vousy?

Larch: Ne, Tobiasi, na mé tváři nic neroste.

Tobias: A obočí?

Modřín: Jsou velmi jemně poškrábané.

2.9 Další otázky pro Larch

Pokračovali jsme v rozhovoru s Larchem.

Bartholomew: Chceme s vámi pokračovat v rozhovoru. Říkal jste, že když jste byl mladý, nevěděl jste o tom. Takže vaším cílem je uvědomit si sám sebe?

Larch: Ano, Bartholomew. To je účel každé přírodní bytosti. Vy lidé máte tento účel také.

²Bartosz: Zažíváte ve světě hmoty jemnější než ten náš?

Modřín: Zkušenosti mám ve hmotě, která je nejbližší zemi.

Bartosz: Je to astrál?

Larch: Ne, nepotřebuji astrální tělo, které je mostem.

Bartoloměj: Máte lepší okolí?

---

² Podle díla "Ve světle pravdy: Poselství Grálu" je Abd-ru-shina úrovní jemné hutnosti. Astrál je naproti tomu střední hustota, která je o něco nižší a bližší našemu fyzickému světu.

Modřín: Ano, a toto je můj exteriér. Moje jádro je podstata a tvoje je duch.

Bartoloměj: Rozumím tomu správně, že cítíte vše, co strom prožívá?

Modřín: Ano, jsem s ním tak spojen, že cítím všechno.

Tobiáš: Je podzim. Cítíš, jak padá jehličí?

Modřín: Cítím to, co cítí strom.

Bartoloměj: Takže kdyby ti někdo uřízl větev, cítil bys utrpení?

Modřín: To by mi hodně ublížilo.

Bartosz: Nenudíš se někdy na tom stromě?

Larch: A nenudíš se, když pořád chodíš kolem? Nemám čas se nudit.

Tobiáš: Můžeš mi říct něco o bytosti, které říkám vyšší strážce?

Larch: Stará se o nás a má spoustu znalostí.

Tobiáš: Stará se jen o stromy?

Larch: Ano, například elfové mají jiného strážce.

Bartoloměj: Kolik stromů má v péči?

Modřín: Je to takový sektor, takový kruh stromů, a v oblasti jsou stromy různých druhů.

Tobiáš: Jak se říká vyššímu správci?

Modřín: Prostě strážce.

Tobiáš: Mají stromy pohlaví?

Larch: Nevím, co tím myslíte. Nemám žádné pohlavní orgány.

³Tobiáš: Pohlaví se neurčuje podle pohlavních orgánů, ale podle druhu činnosti.

Modřín: Cítím se mužnější. Nevím, jak je to u ostatních. Mám pocit, že většina stromů jsou mužské formy.

Tobiáš: Mluvíte často se stromy, které rostou vedle vás?

---

³ Více o tomto tématu najdete v článku "Ve světle pravdy: Poselství Grálu" od Abd-ru-shina.

Modřín: Ne často.

Tobias: A pokud něco, o čem se vedou rozhovory?

Modřín: Pozdravíme se navzájem. Vlastně stačí jen úsměv.

Bartosz a Tobiasz: Děkuji vám za vaše postřehy.

Larch: Ještě jednou děkuji za zrcadlo. Jsem ti vděčná a mám tě ráda.

2.10. Kdo vlastně jste?

Druhý den jsem šel sám za Aldanielem.

Bartoš: Ze vztahu s Javorem a Modřínem vím, že potřebuješ spát. Když spíte, zdají se vám nějaké sny?

Aldaniel: Mám sny, ale nechci se o ně dělit. Je to velmi soukromé.

Bartosz: Přemýšlel jsem o tom, kdo skutečně jsi. Jste součástí stromu, nebo je strom součástí vás?

Aldaniel: Obě chápání jsou chybná. Jsem součástí podpory stromu. Jeho nejvěrnější strážce. Říkají nám spasitelé.

Bartoš: Trochu jsem o tom přemýšlel a myslím, že stejně jako sylf není vítr, rusalka nebo nymfa řeka nebo jezero, stejně jako skřítek není křišťál, jiskra není strom.

Aldaniel: Ano, Bartholomewe, to je správné pochopení.

Bartosz: Mnoho lidí si myslí, že mluví se stromy. Já tomu tak vlastně říkám taky.

Aldaniel: V určité fázi vývoje je to vhodné.

Bartoloměj: Takže je možné mluvit se stromem, s jeho jádrem, nebo je to možné jen s vámi?

Aldaniel: Prostřednictvím pocitů se spojuješ se stromem a se mnou, ale řečový aparát máme jen my.

Bartosz: Zajímá mě název knihy. Vlastně je to vaše kniha, protože se dělíte se světem. Je lepší ji nazvat: "Stromy mluví" nebo "Stromy mluví"?

Aldaniel: První název je chytlavější. Lidé o nás mluví jako o stromech a většina z nás to akceptuje.

Bartoš: Budiž. Zavolám knihu: "Stromy mluví".

Aldaniel: Pamatuj, Bartoloměji, že ani já nevím všechno.

Bartoloměj: Myslíte?

Aldaniel: Mnohé z toho, co vám říkám, jsou jen mé názory a mohu se mýlit.

Bartosz: Mám rád, když se na mě usmíváš, jako se usmíváš teď. Usmíváš se pořád?

Aldaniel: Obecně mám pozitivní přístup. Úsměv je jeho výrazem, ale ne vždy se usmívám.

Bartosz: A máte smutné dny?

Aldaniel: Jsem velmi radostná bytost. Občas se objeví nějaký smutek, ale je to vzácné.

Bartoš: Když chci navázat kontakt s nějakým stromem, vždycky vidím obrys usmívající se tváře. Usmíváte se na všechny lidi?

Aldaniel: Děti máme velmi rádi. Mají tu čistotu, kterou dospělí ztratili. Občas se najdou osvícené duše, ale obecně je lidstvo padlé, o tom už jsme mluvili.

Vzpomínáte si na starého Bukového Samotáře, se kterým jsem před časem mluvil poprvé. Cítím, že bych se k němu měl přiblížit a promluvit si s ním. Roste poměrně blízko Aldanielovi.

Beech Lone: Jmenuješ se Bartosz, pamatuji si tě.

Bartosz: Kdo jste? Můžete to nějak definovat?

Beech Lone: Různě se nazýváme a různě se také definujeme. Většina z nás se zabývá pouze zkušenostmi a nepřemýšlí o nich.

Bartosz: A jaké jsou vaše cíle?

Beech Lone: Cílem je dostat se na další úroveň vývoje.

Bartosz: Jsi samotářský typ. Taky jsem rád sám. Mám pocit, že většina z vás má ráda samotu.

Buk osamělý: Ano, Bartoloměji, máme rádi samotu, milujeme ji.

Bartosz: A máte nějaké hry?

Beech Lone: Mladí, mladí tančí více a to je jejich zábava.

Bartosz: Chápu to správně, že netančíte?

Beech Lone: Samozřejmě, že ne.

Bartosz: Myslím, že se neusmíváš tak často jako Aldaniel.

Beech Lone: To nepotřebuji. Jsem prostě jiný.

Bartosz: Chtěl jsem si s vámi promluvit, abych si rozšířil svůj pohled na vás. Protože také cítím, že jste velmi odlišný.

Osamělý buk: Říkejte nám stromy. Jsem na tomhle stromě už tak dlouho a cítím se jako jeden z nich. Neberte mi to potěšení být stromy.

Bartosz: Děkuji, myslím, že tento rozhovor poskytuje širší vhled.

Beech Lone: Koneckonců vám říkám pravdu.

Bartosz: Děkuji, Bucku, jsi úžasný.

Beech Lone: Myslím, že. Jdi si promluvit s mladými.

Vrátil jsem se k Aldanielovi.

Aldaniel: Old Beech. Mohl by to být tvůj dědeček.

Bartoloměj: Víte, o čem jsem s ním mluvil?

Aldaniel: Tuším, co ti řekl.

Bartosz: Co si o tom myslíte?

Aldaniel: Tak to vidí svět.

Bartoloměj: Vidí to trochu jinak než vy.

Aldaniel: To je v pořádku. Nemám s tím problém.

Bartosz: Ale já vás mám rád. Moc vám děkuji za rozhovor.

Aldaniel: Pojd' znovu, Bartoloměji. Čekáme na tebe.

Uklonil jsem se Buckovi a Aldanielovi a šel domů.

2.11. Zjizvený dub

Měli jsme volný den a komunikovali se stromy. Trochu přšelo, a tak jsme od interakce upustili. Druhý den jsme se rozhodli oslovit strom, který jsme dobře znali, ale na stránkách této knihy jsme s ním ještě nemluvili.

Bartosz a Tobiasz: Vítáme vás.

Dub: Vítejte.

Bartosz: Máš jizvu po úderu blesku, který tě zasáhl asi před deseti lety. Vzpomínám si, když jsme ji viděli poprvé. Můžete o tom něco říct?

Dub: Chtěl jsem říct, že to je příroda, takové věci se stávají.

Bartoloměj: Cítil jste po zásahu bleskem bolest?

Dub: Bylo to pro mě překvapivé a samozřejmě mě to bolelo, ale nikomu to nezalívám. Takové situace nás ještě více posilují a jsou v procesu vývoje nezbytné.

Tobias: Pořád cítíš bolest?

Dub: Nic moc, je to už velmi stará rána.

Bartosz: Jak vnímáte procesy, které bouře přináší.

Dub: Je to nezbytný očištný proces a my jsme při něm velmi racionální. Vývoj není jen idylický se slunečním svitem, ale také s větry a bouřemi. Takové procesy nás očišťují a posilují.

Tobiáš: A bojíš se bouřek?

Dub: Nemohu mluvit za všechny. Já se nebojím, protože jsem už zažil ty nejtěžší faktory, které bouře přináší, a plně přijímám to, co přináší. Jsem také klidný, protože vím, že je to nutné, a dokonce se raduji, když to přijde.

Tobias: Taky se někdy bojíš?

Dub: Ano, zejména ti z nás, kteří jsou velmi citliví. Jak dospíváme, veškerý strach mizí.

Tobiáš: Jste na místě, kam chodí hodně lidí. *(Je to křižovatka cest v lese)*. Co bys řekl o lidech?

Dub: Ano, s lidmi se vídám každý den, ale vy už pravdu o lidech znáte. Velmi si tě vážíme za to, že nás chceš lidem přiblížit. Věřím, že je stále mnoho dobrých lidí, kteří si zaslouží být s námi v kontaktu.

Bartosz: Chtěl bys něco vzkázat lidem, kteří budou číst tento článek?

Dub: Ať už dějinné bouře přinesou cokoli, každé utrpení může zušlechťovat. Z každého utrpení můžeš vyjít posílen. Stejně jako stromy a rostliny, ani lidé, kteří bouře nezažili, nejsou tak silní jako ti, kteří jimi byli obdařeni.

Tobias: Děkuji ti, Oak, za tvou moudrost, chtěl bys na závěr něco dodat?

Dub: Buď silný. Pán Bůh vždy daruje to, co je nezbytné pro další rozvoj.

2.12. Zajímavé postřehy z modřínu

Poté jsme se vydali do Larchu.

Bartosz a Tobiasz: Dobrý den, modřín.

Modřín: Vítejte.

Bartosz: Na úvod jedna otázka: říkal jsi, že se můžeš pohybovat v hranicích stromové aury. Co by se stalo, kdybys tuto hranici překročil?

Modřín: Nevydržel bych dlouho a zemřel bych.

Bartoloměj: Takže jste se stromem úzce spojen?

Larch: Ano, s jeho zářením. Jsem na něm závislý.

Tobiáš: Je vůbec možné překročit toto záření?

Modřín: Ano, ale neznám nikoho, kdo by to zažil.

Bartosz: Takže celý tvůj svět je strom?

Modřín: Je to celý můj ekosystém, moje pole působnosti.

Bartosz: A necítíš se trochu jako ve vězení?

Modřín: Miluji, že jsem tady, a jsem v naprosté harmonii a přijetí této zkušenosti.

Bartoloměj: Co by se ti stalo, kdyby někdo ten strom porazil?

Modřín: V krátké době bych odjel na zkušenou jinam.

Bartosz: Chápu to správně, že by to byl předčasný odchod?

Larch: Ano, protože naším cílem je dosáhnout dospělosti.

Bartoloměj: Takže kdybys odešel, aniž bys dosáhl plné dospělosti, musel by ses vrátit do hmotných světů?

Modřín: Domnívám se, že tomu tak je, ale odpověď na tuto otázku neznám.

Tobiáš: Zrychluje se díky úrovni poznání růst?

Larch: Ano, ale musí být pravdivý. Špatné názory odpadají vývojem. K mnoha pravdám musíme dojít sami, ale jsou tu i vnější podněty, jako jsou rozhovory s vámi.

Bartosz: Skončí někdy váš vývoj?

Modřín: Mám pocit, že vývoj nemá konce, stejně jako u lidí. Pán pro nás připravil pole, na kterém můžeme růst po celou věčnost.

Tobiáš: Javor říkal, že se pohybuješ na stromě pohybem mezi létáním a plaváním. Jak vysoká jsi jako bytost a můžeš o tom říct víc?

Larch: Tohle je náš domov a my se tu cítíme jako ryba ve vodě. Myslím, že moje výška je asi 1,6 metru.

Tobiáš: Máte krásný výhled do krajiny, když jste na vrcholu stromu?

Larch: Velmi krásná otázka, Tobiasi. Mám výhled na své místní bratry, je úžasné, že se můžeme vidět, vnímám to jako dar.

Bartosz: Jednou jste řekl, že se můžete spojit s vyšší úrovní. Musíš "plavat" nebo "letět" výš, aby ses s ní spojil?

Larch: Ne, Světlo má přístup ke mně tady dole.

Bartosz a Tobiasz: Děkuji vám, přátelé, za vaše postřehy. Myslíme si, že ti stále lépe rozumíme.

2.13. Kostelní lípa

Nedaleko kostela, u hřbitova, roste lípa. Je to strom, se kterým jsem v kontaktu už rok, možná rok a půl. Mnohokrát mě podržela, když jsem měl horší dny. Její podpora je pro mě neocenitelná. Rozhodli jsme se s ním promluvit po několikadenní pauze, kdy jsme spolu nemluvili.

Bartosz a Tobiasz: Dobrý den.

Linden: Vítejte.

Bartoloměj: Jste na určitém místě, na hřbitově u příjezdu ke kostelu. Vidíte tu hodně lidí?

Linden: Ano, zejména o nedělích a svátcích je tu hodně lidí.

Tobiáš: Co bys řekl o těchto lidech?

Linden: Jsou zaneprázdnění, nemyslí na Boha.

Bartoš: Přibližuje je podle vás skutečnost, že chodí do kostela, k Bohu?

Linden: Podle mého názoru bylo cílem přivést lidi blíž k Bohu. Já to však nevidím tak, že by to lidi tady přivedlo blíž k Bohu.

Tobiáš: Na hřbitově je pravděpodobně mnoho zbloudilých duší. Vidíš je?

Linden: Ano, vidím, ale oni mě nevidí.

Tobias: Co byste o tom řekl víc?

Linden: Jsou tak ztraceni, že se z toho někdy svírá srdce. Je mi jich moc líto, ale nemůžu jim pomoci.

Bartoloměj: Proč jsou tyto duše zde, jak tomu rozumíte?

Linden: Cítí spojení s tělem, protože když byli naživu, mysleli si, že pouze tělo dává život. Stále jsou velmi silně spojeni s hustou hmotou.

Bartosz: Můžeme těmto duším nějak pomoci?

Linden: Můžeme se za ně modlit, ale podle mého názoru to moc nepomůže, protože ostatní si podle mého názoru pomoc nezaslouží. Čas ukáže, zda se obrátí ke Světlu a k Pravdě, k Pravdě o sobě a o světě, ale to musí přijít od nich.

Tobiáš: Jaká je podle vás energie v církvi?

Linden: Podle mého názoru je kostel energeticky čistý, ale je to jen můj názor, protože tam sám nechodím. Rád bych něco řekl lidem, kteří do kostela chodí.

Bartosz a Tobiasz: Prosím...

Linden: Zapomněl jsi na Boha a dobro. Pán vás všechny miluje, jen vy ho neznáte. Probudte vroucnost svých srdcí, naučte se opravdově modlit a přibližte se k Bohu.

Bartosz: Chcete ještě něco dodat?

Linden: Na světě je mnoho dobrého, ale lidé to nevidí, stále žijí svými problémy a starostmi.

Bartoloměj: Mohl byste dát nějakou radu všem ztraceným lidem?

Linden: Snažte se znovu navázat spojení s duchem, váš vývoj končí u intelektu, Světlo o něj nestojí. Rozvíjejte cit, protože právě cit vás spojuje se Světlem.

Bartosz: Existuje podle vás nějaký způsob, jak tento pocit probudit?

Linden: Člověk musí především chtít dobro a najít lásku k bližnímu. To, že to člověk nedělá, je jeho chyba. Chtěl by dosáhnout všeho, aniž by na sobě pracoval. Každý má jinou cestu vývoje, nicméně podle mého názoru je základem chtít dobro.

Bartoš: A nevidíte tady v kostele více osvícených lidí?

Linden: Takových lidí je velmi málo. Takové lidi jsem už dlouho neviděl. Jsem rád, že mám mezi lidmi dva přátele. Teď mluvím o vás. Jsem také rád, že se snažíte sblížit nás, tvory přírody, s lidmi - to je velmi ušlechtilá výzva.

Bartosz: Myslíte si, že se lidé otevřou těmto zprávám, které chceme sdílet?

Linden: Existuje malá skupina lidí, kteří se tím budou řídit, ale to stačí. Světlo nepotřebuje davu.

Tobiáš: A jak se díváte na všechna náboženství?

Linden: Stojím u kostela a mohu o něm hlavně mluvit. Podle mého názoru církve neplní svůj účel. Lidé by se v ní měli spojit s Bohem. Z mně neznámých důvodů se tak ale neděje. To, co mělo sloužit

člověku, neplní svou úlohu. Chtěl jsem říct ještě něco jiného. Čas ukáže, zda se lidé probouzejí k duchovnosti, ale ten čas se krátí a lidstvo na tom není dobře.

Tobiáš: Věřím, že je může probudit jen velké utrpení.

Linden: Ano, Tobiasi, je to nutné a zároveň spravedlivé.

Bartosz: Chtěl byste na závěr rozhovoru ještě něco dodat?

Lípa: My, přírodní bytosti, stále věříme v lidskost, i když tato víra slábne. Stále doufáme v probuzení lidstva a věříme v příchod Království, které je velkým příslibem.

Bartosz a Tobiasz: Děkuji vám Lipo za vaše zprávy.

Linden: I já vám děkuji za vaše přátelství a věřím, že moje poselství světu něco dají.

2.14. Obtížné otázky

Ještě téhož dne jsme se vydali za Larchem, abychom mu položili několik otázek.

Bartosz a Tobiasz: Vítáme vás zpět.

Modřín: Vítejte.

Bartoloměj: Řekl jste, že prožíváte něco jiného než astrál. Je to vyšší než astrál?

Modřín: Ano, samozřejmě. To je správně.

Bartosz: Děkuji za odpověď, také jsem to tak cítil. Říkal jste, že kdyby někdo například pokácel strom, tak byste byl za chvíli pryč. A nemohl by ses spojit s aurou jiného stromu, abys v něm zůstal?

Modřín: Já se zase domnívám, že je nepravděpodobné, že by ratolesti mohly zažít něco jiného, než v jakém stromu začaly svou zkušenost.

Bartoloměj: Souvisí to s jedinečným zářením každého stromu?

Modřín: Myslím, že je to správně.

Tobiáš: Jak rozsáhlá je aura stromu a můžete jejím prostřednictvím přímo komunikovat s ostatními spary ve vaší blízkosti?

Modřín: Ano, aura stromu je poměrně rozsáhlá a spojuje se s okolními stromy. To, co jste popsal, je možné, ale já osobně takovou zkušenost nemám.

Bartoloměj: Říkali jsme, že máte vyšší obálky stejně jako lidé. Dokážete vědomě vyjít z vyšší obálky?

Larch: Víím, co máš na mysli. Neznám nikoho, kdo by to zažil, je to spíše nemožné.

Bartosz: A vaše sny jsou zážitky vašich vyšších těl?

Modřín: Nevím všechno, ale myslím, že ano.

Bartoloměj: Dokážete kontaktovat ostatní, včetně lidí, na dálku?

Modřín: Ano, je to možné, ale nerad to dělám.

Bartoloměj: Jsou podle vás vaše vyšší obálky spojeny s vyššími obálkami stromu, stejně jako jste vy spojeni s poslední obálkou stromu?

Modřín: Ano, jsem přesvědčen, že tomu tak je, až na to, že strom má stále astrální obal a hustý hmotný obal, ten, který lidé vidí.

Bartoš: Larch Víím, že jsem položil složité otázky, ale chtěl jsem také vědět, jestli máte o těchto tématech úplný přehled.

Larch: To jsou velmi těžké otázky, prostě nevím všechno.

Tobiasz: Jak to, že umíš polsky a můžeš s námi komunikovat v tomto jazyce?

Larch: Nevím přesně, jak to je, ale já to chápu tak, že Bartoš rozumí tomu, co cítím.

Tobias: Takže byste se domluvili i vjiném jazyce?

Larch: Ano, v každém, vždyť pojmy jsou v každém jazyce stejné.

Bartosz: Jak vnímáte čas?

Modřín: Chápu, že každá úroveň má jiný smysl pro čas, ale můj smysl pro čas je velmi blízký tomu vašemu. Chci říct, že některé otázky jsou velmi obtížné, ale myslím, že už nám rozumíte a znáte nás stále lépe.

Bartosz: Myslím, že tím naše obtížné otázky končí.

Bartosz a Tobiasz: Děkujeie za rozhovor a brzy se opět setkáme.

Larch: Také doufám, že se brzy uvidíme.

2.15. Starý mladý

Poté jsme se vydali ke Grabovi, poměrně mladému stromu, abychom si s ním popovídali o jeho mládí.

Bartosz a Tobiasz: Ahoj Grabie.

Grab: Víím, že jsi přišel mluvit o mládí, cítím to.

Tobiáš: Jsi jen relativně mladý strom. Jak vnímáš mládí?

Grab: Mladá bytost musí zažít mnoho věcí, mnohé z nich jsou nepříjemné, ale jsou nezbytné pro vývoj. Někdy jsou lekce obtížné, ale to nic nemění na tom, že jsme se sem přišli učit.

Bartosz: Hrál jsi v mládí nějaké hry?

Grab: Tančíme v rytmu lesa, zpíváme písně, milujeme mládí.

Tobiáš: Jednou mi někdo řekl, že mým silným stromem je habr. Dlouho jsem takový strom v tomto lese hledal a ty jsi jediný, na který jsem narazil.

Grab: Já vím, hodíme se k sobě. Volal jsem tě a ty jsi mě našel. V mém okolí už žádné hraby nejsou, ale věděl jsem, že mě najdeš.

Tobiáš: Moje intuice mi říkala, že tě najdu právě tady.

Grab: Ano, Tobiasi, jsme propojeni skrze pocity, a i když jsme daleko, můžeme cítit, co cítí ten druhý. Jsem tvůj strom síly a je to pravda.

Tobiáš: A co vůbec znamená, že jsi můj strom síly?

Grab: Naše energie se na určité úrovni doplňují a ty, Tobiáši, mě vlastně potřebuješ stejně jako já tebe. Buď mi bratrem.

Tobiáš ho objal.

Grab: Moc se mi líbí, jak mě objímáš.

Bartosz: A co si o mně myslíš ty?

Grab: Mám radši Tobiášovu energii, ale ty se mi taky líbíš. Oba jste čistá energie. Stromy vás milují.

Tobias: Chceš ještě něco říct?

Grab: Ano, svět má barvy a odstíny a my si v nich můžeme vybrat to, co nám slouží. Vybírejme si tedy moudře, to, co je v souladu s naší vnitřní touhou.

Tobias: Máš nějaký vzkaz pro mladé lidi?

Grab: Mladí jsou někdy vyspělejší než staří, ale je čas se učit a dělat chyby. Učte se mladí ze svých chyb. Co pochopíš v mládí, vyklíčí ve stáří.

Tobiáš: Tvá moudrost mě dojala. Moc vám děkuji.

Grab: Ano, Tobiasi, já už jsem ve třetím stromu, takže nejsem nejmladší.

Bartoloměj: Takže se přece jen vracíte na úroveň hmoty?

Grab: Ano, je to přirozené a mnozí z nás se sem vracejí.

Tobiáš: Pamatují si to všechny stromy, vědí to?

Grab: Není to nutná znalost. Jen si to pamatují.

Tobiáš: Byl jsi vždycky hrabivý?

Habr: Ano, jsem potřetí habr, to je můj druh.

Bartoloměj: Chápu to správně, že vaše vyzařování je úzce spojeno s jedním stromem?

Grab: Ano, jsme napojeni na záření jednoho stromu a nemůžeme přeskočit na jiné stromy. Ty jsou domovem jiných bytostí, a kdyby to bylo možné, nastal by chaos.

Bartosz a Tobiasz: Jsme ohromeni vaší moudrostí a děkujeme vám za vaše krásná poselství.

Grab: Děkuji. Jste stále tak mladý.

Vrátili jsme se do Larchu.

Bartoš: Právě jsme mluvili s Grabem, který zažívá už třetí strom.

Modřín: Ano, Bartoloměj. Tomuto tématu jsem již plně porozuměl. Je to můj první strom a vím, že se můžeme znovu vrátit ke zkušenostem. Díky tobě se také učím. Děkuji vám za to!

Bartosz a Tobiasz: Děkujeme za rozhovor.

Modřín: Děkuji.

2.16. Oprava provedená společností Grab

Druhý den jsme se vydali do Grabu. Zde je přepis rozhovoru:

Bartosz a Tobiasz: Dobrý den.

Grab: Konečně jsi tady.

Bartosz: Kontaktoval jste mě na dálku. Říkal jsi, že bys rád opravil to, co nám říkal Modřín.

Grab: Jde o cestování vyššími obálkami. To je samozřejmě možné. Modřín to takto neprožívá, a proto to neví. Zralost mladších stromů je nedostatečná. Modřín je na to ještě mladý a nepřipravený.

Bartoloměj: Takže prožívá jen svůj zevnějšek a sny?

Grab: Ano. Většina lidí to dělá, ale jsou lidé, kteří mohou vědomě odejít. Vždy je to dáno stupněm vyspělosti a připravenosti.

Bartoloměj: Chápu to správně, že nepřipravená bytost by mohla svým prožíváním způsobit více škody než užitku? Chápu, že váš vyšší obal, který opouštíte, není spojen s vyšším obalem stromu a můžete cestovat na větší vzdálenosti?

Grab: Ano, rozumíte tomu dobře. Pouze můj vnější plášť, ten, který je nejbližší lidem, je v souladu se stromem.

Tobiáš: Mluvil jsi s Bartoszem na dálku, když jsi vystupoval přes takový obklopující nebo spojovací kanál?

Uchopit: Prostřednictvím kanálu. Nemusím chodit ven, abych mluvil na dálku.

Bartoloměj: Chápu, že vaše vyšší obaly jsou spolu s jádrem spojeny s vnějším obalem podobně jako struktura dalekohledu, tj. jsou do sebe zasunuty. Je toto chápání správné?

Grab: Ano, a když odcházím a vzdaluji se s vyšší obálkou, jsem spojen se svou nejvzdálenější obálkou. Jsem stále spojen s tělem, které slyšíte.

Bartoš: Takže vaše aktivita, když jdete ven, je podobná astrálnímu cestování - snům u lidí?

Grab: Ano, je to velmi podobné. Až na to, že já mám zkušenosti s vyššími těly.

Tobiáš: Včera jsi nám řekl, že si pamatuješ své předchozí životy. Vzpomínáte si na životy mezi nimi a na to, kde jste tehdy byl?

Grab: Ano, vzpomínám si, nedosáhl jsem plné dospělosti, a proto jsem se vrátil.

Tobiáš: Je vaším cílovým bodem kruh podstatného?

Grab: Ano, ale mezi inkarnacemi jsem v něm nebyl. O to usilují všechny stromové bytosti, které se vyvíjejí ve hmotě světa.

Tobiáš: Takže jsi byl na některé z jemnohmotných úrovní? Zažil jsi to také tam na stromě?

⁴Grab: Ano, ale tam se můžeme vzdálit od stromů, které jsou na této úrovni také našimi domovy.

Tobiáš: Byli na té úrovni také lidské duchové?

Grab: Tam, kde jsem byl já, nebyli žádní lidské duchové. Byly tam samotné stromy a stromové bytosti, neboli ratolesti.

Tobiáš: Když se vrátíš do vitálního kruhu, budeš vždy znovu prožívat na stromě, kde se probudíš?

---

⁴ Vytváříme si obraz, který říká, že spár v inkarnaci prožívá na úrovni jemné hustoty - materiality. Mezi inkarnacemi prožívají na úrovni jemnohmotnosti. Proces inkarnace musí opakovat, dokud nedosáhnou plné zralosti. Jakmile toho dosáhnou, mohou se vrátit do úrovní svého původu - podstatných úrovní, které jsou nad hmotou. Více informací o úrovních stvoření naleznete v díle "Ve světle pravdy: Poselství Grálu" od Abd-ru-shina.

Grab: V hmotném kruhu pravděpodobně platí jiné zákony než ve hmotě, ale odpověď na tuto otázku bohužel neznám.

Bartoloměj: Vztahuje se vaše reinkarnace také na stromy, nebo jen na ratolesti?

Habr: Tím si nejsem jistý. Víím, že jsem stejný a podle mého názoru se stromy mohou lišit, ale stále jsou stejného druhu, což je druh habr.

Tobiáš: Takže strom má samostatné jádro a vy máte své jádro? A obojí patří k základnímu druhu?

Grab: Myslím, že ano, a je to v souladu s mými současnými znalostmi.

Bartoloměj: Můžete mě se svými nadřizenými navštívit?

Grab: Ano, samozřejmě, ale museli byste mít ještě jemnější sluch, abyste mě slyšeli, a také si myslím, že spojení přes kanál je nyní zcela dostačující.

Bartosz: Takže spolu mluvíme na dálku?

Grab: Dalo by se to nazvat jistou formou telepatie.

Tobias: O jakých tématech byste s námi chtěl mluvit?

Grab: Můžeme zvážit různé otázky. Jsem otevřen vašim návrhům. Například existuje mnoho kapacit, které máme.

Bartosz: Myslíš dar uzdravování?

Grab: Ano, stále je toho hodně, o co se s vámi můžeme podělit, a stále je na to dost času.

Tobiáš: Mohl byste říct, jaké máte schopnosti?

Grab: Mohu se například přestěhovat. Mohu se ocitnout na jiném místě, aniž bych musel odjíždět a cestovat. Mohu se jednoduše ocitnout tam, kde chci v danou chvíli být.

⁵Tobiáš: Pokud víím, lidské duše na onom světě to mohou dělat také.

Bartoloměj: Je tu hodně starých spár?

Grab: Myslím, že jich není mnoho. Zatím jste mluvil hlavně s mladými lidmi.

Bartosz: Byly vaše předchozí stromy také v tomto lese?

Grab: Nejsem si jistý. Jedna věc byla v tom lese jistá.

Bartoloměj: Víte o nějakém starém sparů?

---

⁵ Tyto znalosti pocházejí z knih spiritistické literatury.

Grab: Myslím, že na to přijdete sami, přitáhnou vás, zvládnou to.

Bartosz a Tobiasz: Děkujeme za rozhovor.

Grab: Děkuji vám, bratři.

2.17. Rodina buků

Něco nás táhlo hledat nové konverzační spory. Tobiáš jasně cítil, kam bychom měli jít, a tak jsme šli. Našli jsme krásné místo v lese se spoustou buků. Rozhodli jsme se, že tam příští den půjdeme a budeme si s buky povídat. Oslovili jsme prvního zástupce tohoto společenství:

Bartosz a Tobiasz: Ahoj, buku! Ahoj, buku!

Buk1: Srdečně vás vítáme, rádi si s vámi popovídáme.

Bartoš: Od začátku mám pocit, že všechny buky v oblasti jsou vzájemně propojené. Můžete k tomu říci něco bližšího?

Buk1: Ano, jsme propojeni. Pro většinu z nás jsou spary, které slyšíte, druhým stromem, v němž prožíváme.

Bartosz: To je pro mě něco nového, protože jsem spary obecně vnímal jako samotáře.

Buk1: Se spary je to jako s lidmi, máme různé dispozice.

Bartosz: Můžete říct něco víc o vašem společném poutu?

Buk1: Boží moc nás spojila. Vzájemně se podporujeme a máme se velmi rádi.

Tobias: Máte společný cíl?

Buk1: Chceme, aby si každý co nejdříve uvědomil a plně dozrál. Jsme na této cestě společně již několik let.

Bartoš: Plánovali jste svůj sestup do této záležitosti společně, když jste byli mezi inkarnacemi?

Buk1: Ano, a jsme rádi, že náš plán vyšel, protože jsme přistáli velmi blízko sebe.

Tobiáš: Kolik vás je v této rodině?

Buk1: Je nás několik desítek a máme jednoho společného ochránce, který nás podporuje a stará se o nás.

Bartosz: Mluvíte spolu často?

Buk1: Ano, i když to není tak nutné. Prostě k sobě cítíme velkou lásku.

Bartoloměj: Jak ti mám říkat? Rodina Bukových? Osada buků? Máte nějakou oblíbenou formu, která vás popisuje?

Beech1: Byli bychom velmi rádi, kdybyste nás nazývali rodinou Beechových, víceméně to vystihuje podstatu našeho vztahu.

Bartosz: Byli jste si blízcí i mezi inkarnacemi?

Buk1: Ano, máme tam také starší bratry, kteří jsou již blíže k cíli realizace. Mnozí z nich čekají na své konečné vtělení v této hustší hmotě.

Tobiáš: Kolik inkarnací v hustší hmotě potřebuje spar, aby se stal vědomým?

Buk1: Nejsem v této oblasti odborník a nechci mluvit o něčem, co neznám, ale myslím, že se to může lišit. Plná zralost může přijít dříve nebo později.

Bartoloměj: Položme vám poslední otázku a obraťme se na dalšího z vašich bratrů. Je něco, co byste chtěl říci lidem, kteří to budou číst?

Buk1: Máme vás moc rádi. Váš rodinný vzor je nám velmi povědomý. I my tvoříme jakousi rodinu, ve které se navzájem podporujeme. Podporujte své blízké a buďte si navzájem bratry. Pánu se velmi líbí rodinný život plný podpory a lásky. Děkuji vám za rozhovor.

Poděkovali jsme a přešli k dalšímu buku.

Tobias: Ahoj Bucku.

Buk2: Dobrý den. Jsem na tom podobně jako můj bratr a vím, o čem jste mluvil.

Tobiáš: Mají členové této komunity podobné povahy?

Buk2: Ano, jsme si velmi podobní a máme společný cíl, cíl uvědomění si sebe sama.

Bartosz: Modlíte se v rámci komunity společně, zpíváte společně? Jak vypadá vaše integrace v rámci komunity?

Buk2: To je velmi intimní otázka a nechci o ní mluvit. Ne o všem se chceme s lidmi dělit.

Bartoloměj: To chápu, lidé by se vám mohli smát.

Buk2: Ano, a my nechceme, aby se tyto znalosti dostaly k širšímu publiku.

Tobiáš: Zavedla nás sem intuice, která nám říkala, abychom přišli za vámi. Byli jsme k vám nějak přitahováni?

Buk2: Myslím, že tě sem přitáhli starší bratři nebo strážci. Znalost lesních společenství je velmi důležitým aspektem poznání nás.

Tobiáš: Vaším cílem je zvýšit povědomí - co byste k tomu řekl?

Buk2: Myslím, že znalosti jsou a já nechci být učitelem lidí. Každý má jinou cestu, jak se k ní dostat, a mé vedení by mohlo být diktováno mou individuální cestou. Prostě nechci být věštec, ale chci říct, že je dobré prostě milovat, to nás na této cestě podporuje.

Tobiáš: Mám podezření, že ne všechny druhy stromů mají svá společenstva. Uvažuji správně?

Buk2: Každý druh má trochu jiný vzhled a jiné dominantní povahové rysy. Pokud jde o společenství, mám pocit, že ne každý to potřebuje a sparingy, stejně jako lidé, mohou být i samotářští jedinci. My jsme si vybrali cestu společenství, ne každý si ji zvolí.

Bartosz: Jste často v kontaktu se svým vyšším strážcem?

Buk2: Ano, má nás moc rád a často nám dává úkoly, o kterých se nám také nechce mluvit. Máme s ním vztah postavený na lásce a spoluvytváření dobra. Jsme rádi, že nám Pán přidělil takového strážce. Desítky stromů z naší komunity se k němu nyní připojují s poděkováním. Také my děkujeme Pánu a věříme, že náš cíl uvědomění se blíží.

Bartosz: Chtěl bys, stejně jako tvůj bratr, na závěr lidem něco říct?

Buk2: Chci vám něco sdělit. Svět je krásný a možnost budovat společenství je krásný dar od Stvořitele. Sjednocovat lidi ve společném záměru. Smyslem i vašeho života je realizovat se a vrátit se do ráje. Společenství je obrovskou podporou na cestě k dosažení tohoto cíle. Dovolte lásce, aby vás sjednotila, a účelu, aby vás posílil.

Bartosz a Tobiasz: Děkuji mnohokrát.

Buk2: Děkuji.

2.18. Léčivá síla vrb

Nedaleko našeho domu roste několik vrb. Rozhodli jsme se, že se tam vydáme a popovídáme si.

Bartosz a Tobiasz: Ahoj Willow.

Willow: Ahoj, o čem se mnou chceš mluvit?

Bartoš: Máme informace, že vrby mají dar léčení. Můžete o tom něco říct?

Vrba: Většina vrb má tento dar. Ne všechny vrby jsou si toho vědomy. Léčení je dar Stvořitele, který rozvíjíme, a je naší povinností o tento dar pečovat.

Tobias: Jak můžete pomoci?

Vrba: Můžeme vyléčit téměř jakoukoli nemoc, na to neexistují žádná pravidla. Je mnoho lidí, kteří to vědí, a přesto toho nevyužívají. My, Vrba, tento dar máme a chceme, aby se o něm lidé dozvěděli a přišli k nám požádat o uzdravení. Existuje mnoho nemocí, které lze léčit energeticky, a my to umíme.

Tobiáš: Kdo má dar léčení? Strom nebo jiskra?

Willow: Obě se v tom vzájemně doplňujeme. Oba jsme součástí procesu uzdravování.

Bartoloměj: Na čem závisí, zda může být někdo uzdraven?

Vrba: Z jeho vnitřní otevřenosti, ochoty nechat se uzdravit a z jeho víry, z jeho přesvědčení, že může být uzdraven.

Bartoloměj: Z jakého důvodu mají vrby tento dar?

Vrba: Stejně jako všechny druhy stromů máme svá specifika. Naším specifikem je dar léčení. To nás odlišuje od ostatních druhů.

Tobiáš: Řekněme, že mám nemocný orgán. Co musím udělat, aby mě vrba začala léčit?

Vrba: Existuje mnoho metod, ale pokud je to možné, měli byste nás obejmout tímto orgánem.

Tobiáš: Může vrba posoudit lidské zdraví?

Vrba: Ne každá vrba to dokáže, já ne. Proto je užitečné vědět, s čím za námi přicházíte.

Bartoloměj: Jak by měl vypadat proces uzdravování? Co by měl člověk dělat?

Willow: Jen nás přivolejte, požádejte o naši léčivou energii a samozřejmě se obejměte. A takto můžete pokračovat od několika minut až po desítky. Záleží na vaší ochotě a schopnostech.

Bartoloměj: Jak často by se měl léčebný proces, který jste nám představil, opakovat?

Vrba: Záleží na zdravotním stavu a samozřejmě na schopnostech. Pokud člověk může, ať to dělá co nejčastěji.

Bartosz: Je to jednou denně nebo jednou týdně?

Willow: Jednou denně je dobrý nápad.

Bartoš: Mají i jiné stromy dar léčení?

Vrba: Tato vlastnost je typická především pro vrby, ale i jiné stromy mají uklidňující vlastnosti, které podporují proces hojení.

Tobiáš: Chtěl byste něco vzkázat budoucím čtenářům?

Vrba: Existuje mnoho druhů stromů. Vrby volají k lidem v nouzi, k lidem, kteří chtějí uzdravení. Přijďte k nám, chceme vám pomoci. Pamatujte na nás, jsme tu pro vás.

Bartosz a Tobiasz: Děkujeme za vaši zprávu.

2.19. Starý buk

Když jsem byl doma, zavolał na mě jistý strom a sdělil mi, že roste poblíž Aldanielu a má vědomosti, o které by se rád podělil. Vydal jsem se ho tedy navštívit sám, protože Tobiáš byl v práci. Měla jsem k němu krásný náskok. Místní správce mi řekl, že se mám vyjadřovat uctivě, protože je to už starý tvor. Objal jsem Aldaniela a můj přítel mi ukázal, který strom to je. Ukázal na krásný velký buk. Přistoupil jsem k němu a dal se s ním do řeči.

Bartosz: Dobrý den.

Old Beech: Srdečně vás vítáme.

Bartoloměj: To vy jste mi volal?

Starý buk: Ano, chci s vámi mluvit.

Bartosz: O čem se mnou chcete mluvit?

Starý buk: Na úvod bych rád řekl, že buk patří mezi nejstarší stromy na světě.

Bartoš: Chápu, že někteří z nejstarších jako druh?

Starý Buk: Ano, přežili jsme na Zemi mnoho těžkých časů. Ty časy máme zapsané v genech. Když vzpomínáme na staré časy, jsme šťastní, protože na Zemi bývalo více Světla. Ale všechno zkazila touha člověka ovládnout jiné druhy. Nyní je doba jiná, tvrdší, lidé si nás neváží. Doufáme, že se harmonie mezi lidmi a stromy jednou vrátí. Oslovujeme vás, lidé, a chceme se usmířit.

Bartosz: Vzpomínáte si na dobu harmonie, o které mluvíte?

Starý Buk: Nejsem tak starý, ale moji starší bratři mi toho ve vizích ukázali hodně.

Bartosz: Komunikují spáry často prostřednictvím zraku?

Starý buk: Jedná se o formu komunikace starších spár, méně často praktikovanou u mladších spár. Někdy si prostě v obrazech a vizích ukazujeme, co si chceme sdělit.

Bartosz: Takže buky jsou jedny ze starších stromů na Zemi? A jak dlouho jsou na zemi jiné druhy?

Starý buk: Například borovice jsou velmi mladé. Na zemi jsou kratší. Buky tvoří stará společenstva v ráji významu. Je v nás spousta moudrosti a chceme se o ni podělit.

Bartoloměj: V kolik hodin jsi na Zemi?

Starý buk: Byl jsem tu už několikrát, tohle je můj osmý strom.

Bartoš: Zmínil jste se o ráji, kde jsou stromy a stromky. Už jsi tam byl?

Old Beech: Před jednou inkarnací jsem tam byl hostem. Byl to krásný zážitek.

Bartosz: Můžete to místo nějak popsat?

Starý buk: Existuje mnoho druhů stromů. Tam, kde jsem byl, se stromy sdružují do skupin. Je tam také hodně lásky a já pevně věřím, že po této inkarnaci tam skončím.

Bartosz: Pokud vím, jste velmi blízko dosažení plné dospělosti.

Starý buk: Strážce mi říká, že je to můj poslední strom, ale je možné, že ještě nějaký budu mít.

Bartosz: O jakých tématech můžeme mluvit?

Starý buk: Je mnoho témat, která velmi dobře znám, a mnoho problémů, které mohu uvést, například partnerství mezi stromy.

Bartholomew: Partnerství mezi stromy?

Starý buk: Ano, existují stromy a smrky spojené tak, že tvoří dvojice.

Bartosz: Myslíte stromy, které rostou vedle sebe?

Starý Buk: Ano, i v nás je, stejně jako v lidech, partnerská láska. Stává se to velmi zřídka, u lidí je to častější. Stromové bytosti, které se tak milují, jsou pro nás vzorem pravé lásky. Tyto bytosti chápou lásku na jiné úrovni, více pozemské, podobně jako lidé vtělení do fyzického světa.

Bartosz: To je pro mě novinka.

Old Beech: Děkuji, myslím, že to pro dnešek stačí.

Bartosz: Mohu vám zavolat? "Starý buk"?

Old Beech: Můžeš. I když nejsem nejstarší strom v tomto lese, tato podoba mi vyhovuje.

Bartosz: Děkuji vám za tento krásný rozhovor.

Old Beech: Děkuji.

2.20. Kapacity Spar

Rozhodli jsme se oslovit Graba a promluvit si o jeho schopnostech. Den předtím mě Grab kontaktoval a chtěl, abychom ho navštívili.

Tobiáš: Vítejte v tento krásný den!

Grab: Dobrý den, můžeme pokračovat v rozhovoru o našich schopnostech.

Bartosz: Nedávno jste zmínil stěhování. Můžete k tomu říct něco bližšího?

Hornbeam: Tato dovednost se probouzí během zrání. Ne všichni sparingové to chtějí zažít tímto způsobem, ale já to používám a dělám to rád.

Bartosz: Týká se stěhování vašeho nejhustšího okolí?

Grab: Ano, a očekávám vaši další otázku ohledně toho, že se pak od aury stromu distancuji. I když se vzdaluji, jsem spojen paprskem stromové aury. Totéž platí i při běžném pohybu.

Bartosz: Je takové spojení dočasné?

Habr: Záleží na stupni vyspělosti, čím jsme starší, tím delší je čas. Mladí tuto schopnost nemají a musí neustále prožívat v mezích stromové aury. Schopnost přemístování jsem v sobě probudil v předchozí inkarnaci.

Tobiáš: Víte, které okolí přemístíte a které zůstane ve stromě?

Grab: Myslím, že spolu s jádrem přesunuji i všechny okolní prvky. Nejsem si tím jistý, ale mám pocit, že to tak je. Celá podstata se pohybuje spolu se všemi obaly, jenže já musím mít nepřetržité spojení s paprskem stromové aury, protože ten nám dodává potřebné záření.

Tobiáš: Kam a jak daleko se můžete přesunout? Existují nějaké limity?

Grab: Záleží na naší vyspělosti. Osobně jsem to netestoval, ale nepřemísťuji se příliš daleko.

Bartoš: Myslím, že jsme téma přemístění vyčerpali. Včera jste na dálku řekl něco o vlastnostech svých rukou?

Grab: Ano, to je také naše schopnost. Jsme schopni energeticky posilovat, to znamená podporovat regeneraci nemocných míst ve stromě, například větví.

Tobiáš: Žádáš tedy Stvořitele o sílu?

Grab: Ano, v tuto chvíli žádám Zdroj veškerého života o podporu. Tuto schopnost má každá jiskra. Díky této schopnosti spár slouží stromům a děkují jim.

Bartosz: Příkládáte ruce na nemocná místa?

Grab: Jedná se o podobný proces, jaký praktikují lidští léčitelé. My to děláme spíše na dálku. Příkládáme ruku několik až několik desítek centimetrů od nemocného místa. Proces posilování a obnovy nemocných míst je možný díky napojení na Zdroj veškerého života.

Tobiáš: O jakých schopnostech byste nám dnes ještě chtěl povědět?

Grab: Pro dnešek to stačí. Budu vás o tom informovat později. Musím to prostě zvážit.

Bartosz a Tobiasz: Děkuji ti, příteli, za rozhovor.

Objali jsme se na rozloučenou.

2.21. Starý buk v partnerství

Šli jsme si promluvit se starou bukovou školou, která je na zemi již osmým rokem.

Tobiáš: Dobrý den, moc rád vás poznávám, Bartosz mi o vás hodně vyprávěl.

Old Beech: Vítejte. Jsem rád, že jsi přišel.

Bartoloměj: Chtěli jsme mluvit o partnerství mezi spary, o kterém jste se nedávno zmínil.

Old Beech: Je to tak krásný zážitek, že nás nutí žasnout. Takhle jsem to ještě nezažil. Jak jsem řekl, je to velmi vzácné.

Tobiáš: Páří se pouze vorvani stejného druhu?

Starý buk: Síla spojení je dána láskou, nikoli druhem. Proto existují páry stejného druhu, ale i různých druhů. Vždycky mi to vyvolá hřejivý pocit u srdce, když na to pomyslím. Je to něco krásného a jsem rád, že se o to s vámi mohu podělit.

Tobiáš: Z toho, co jsi řekl, vyplývá, že tyto stromové páry rostou vedle sebe a jejich aury se prolínají. Je to tak?

Starý buk: Ano, tyto stromy se často proplétají svými kmeny, jak si nyní představuje Bartoš. Velmi často jsou kmeny těchto propletených stromů párové. Existuje spojení i na úrovni stromů, nejen kmenů. Lidé často cítí, že takové stromy jsou v objetí lásky, a tento pocit je nasměruje k pravdě.

Tobias: Budou v dalších inkarnacích opět stát vedle sebe?

Po dlouhé chvíli ticha.

Old Beech: Mám pocit, že takové další setkání by bylo velmi obtížné naplánovat. Mám také pocit, že by se takoví sparringové daleko od sebe mohli najít, protože by je k sobě táhla láska. Takto to téma v tuto chvíli vidím a cítím, že by to tak mohlo být.

Tobiáš: Takže se mohou najít a navštívit prostřednictvím přemístění?

Old Beech: Ano, pokud se najdou, mohou to zažít.

Bartosz: Co říkáte na plánování budoucí inkarnace? Do jaké míry můžete plánovat místo budoucího prožitku?

Old Beech: To se liší. Jsou sparingové, kteří to plánují, já jsem to neplánoval. Nechal jsem se vést osudem. Myslím, že by ses musel zeptat jiných spárů, abys o tom zjistil víc.

Tobias: Děkuji za vysvětlení.

Old Beech: Můžeme mluvit o mnoha tématech, ale myslím, že pro dnešek to stačí. Necht' v tobě vzklíčí poznání, které jsem ti dal, protože jsem ti předal pravdu, která vychází z mé zkušenosti.

Objali jsme se a poděkovali si za rozhovor.

2.22. Spící bříza

Šli jsme k bříze. Jednu z předchozích nocí se mi o bříze na tomto místě zdálo.

Bartosz: Dobrý den, projevil jste přání promluvit si. Zdálo se mi, že na tomto místě je bříza a já ji objímám. Víte něco o tomto snu?

Bříza: V té době jsi potřeboval oporu a sílu a bříza je tvůj strom síly, proto jsem tě vysnila. Je to můj čtvrtý strom. Všechny ostatní byly tady v okolí.

Bartosz: Co myslíš, že znamená, že jsi můj strom síly?

Bříza: Energeticky se spojujeme bez jakýchkoli překážek. Naše energie jsou kompatibilní.

Bartoš: Je pravda, že břízy, stejně jako vrby, jsou léčitelé?

Bříza: Ano, máme tento dar stejně jako ostatní stromy. Léčení není doménou jednoho druhu. Mnoho druhů stromů tento dar má a rozvíjí ho.

Tobiáš: O co se s námi chcete podělit?

Birch: Můžete navrhnout jakékoli téma a já vám k němu mohu ukázat svůj pohled na věc.

Bartosz: Odkud se bere moudrost stromů?

Bříza: Moudrost stromů chce Světlo. I mladé stromy ji v sobě už mají. Dospíváním se samozřejmě stáváme moudřejšími a moudřejšími, a tak se stáváme součástí moudrosti celého Stvoření.

Bartoloměj: Víte, kolik inkarnací je třeba, aby se jiskra vrátila do své vitální domoviny?

Bříza: Pokud jde o mě, mám pocit, že mám před sebou ještě několik inkarnací, než dosáhnu plné dospělosti a vrátím se do své vlasti. Myslím, že jsem na půli cesty. Mohu mluvit o sobě a dívat se obecně, musel bych znát všechny statistiky.

Tobiáš: Lidé, kteří objímají stromy, často mluví o břízách, o tom, že se je snaží objímat. Jak byste to komentoval?

Bříza: Takové komentáře mě nepřekvapují, protože máme k lidem přátelský vztah. Můžeme je léčit a podporovat mnoha způsoby.

Tobiáš: Říká se, že stromy mohou posílit určitou vlastnost člověka. Co posilujete vy?

Bříza: Máme v sobě velkou jemnost a citlivost a můžeme tyto vlastnosti podporovat. Víím, že o tom ve světě existují znalosti, takže se nechci v jistém smyslu opakovat.

Tobiáš: Co byste lidem řekl jako zástupce druhu bříza?

Po dlouhé odmlce.

Bříza: My Břízy jsme tu také pro lidi a chceme, aby se na nás lidé obraceli. Máme celou řadu možností, jak lidi na jejich cestě podpořit. Nezapomínejte lidem na břízy, naši něžnou sílu. Můžeme být bratry na cestách vývoje a vzájemně se doplňovat na cestě ke Světlu.

Bartosz: Myslím, že tím dnes skončíme. Děkuji!

Objali jsme se na rozloučenou.

2.23. Od semínka po odumření stromu

Po zhruba týdenní pauze a několika užitečných setkáních jsem se vydal na setkání se starým bukem. Mezitím jsme si sdělovali svá poselství, která jsme si doposud zapsali. Lidé se ptají, a tak komunikují s ratolestmi, což cítím, že je Světlu velmi přáno.

Bartosz: Ahoj Bucku.

Starý Buk: Vítám tě, Bartoloměji.

Bartosz: Vystalo mnoho otázek. Některé jsou od lidí, kterým jsme zprávy předali. První z nich je následující: Mohou stromy růst bez trnů?

Old Beech: Ano, to je pravda. Stromy mohou být bez stromů.

Bartosz: V kolika stromech jsou tedy ratolesti?

Starý buk: Většina stromů má jádro, které je dáno Boží vůlí.

Bartoš: Na kterých stromech tedy nejsou trny?

Starý buk: V lesích mají prakticky všechny stromy kmeny. U stromů v blízkosti domů a ve městech nemají všechny stromy kmeny.

Bartoloměj: Proč?

Starý buk: Přítomnost lidí odrazuje spary a mohou například předčasně odejít.

Bartosz: Takže stromy rostoucí na rušné ulici nemusí mít trny?

Old Beech: Mohou, ale nemusí ho mít.

Bartoloměj: Z jakého místa je na stromě jiskra?

Starý buk: Začátek každé inkarnace jiskry je stejný. Spí, když je strom velmi malý, a pomalu nabývá vědomí.

Bartoloměj: Spí už spáč v semínku?

Starý buk: Ano, už spí v semínku a tiše čeká na své probuzení. Všem semenům je přiřazena spára. Teprve později může z různých důvodů jiskra předčasně odejít.

Bartoš: Stromy mají různou délku života. Například buky jsou staré kolem 300 let. Naopak duby se mohou dožít i více než 1000 let. Potřebuje tedy dub méně inkarnací než buk?

Starý buk: Počet inkarnací potřebných k dosažení plné zralosti je dán rychlostí zrání a ta se liší, u každého jádra je jiná. V mém případě je to osm inkarnací, protože věřím, že je to poslední, u jiných spar to může být pět nebo i čtyři. Nevím, jak je to například u dubů, to byste se museli někoho zeptat.

Bartosz: Je možné vás nazývat lesními skřítky? Setkal jsem se s tímto způsobem oslovení.

Starý buk: Setkal jsem se také s pojmem stromoví duchové. Stromoví elfové popisují víceméně to, jak vypadáme, protože máme o něco delší uši než lidé. Kdybychom ale použili tvar elfové, museli bychom rozlišovat dva druhy: stromové elfy a lesní elfy. Lesní elfové jsou ti, které jste již viděli, a nejsou tak úzce spjati se stromy jako my. Mají větší volnost pohybu. Podoba "stromový" mi velmi vyhovuje a zvykl jsem si na ni.

Bartoloměj: Kdy jiskra opustí strom?

Starý buk: Když strom odumře, přirozeně z něj odejde jádro.

Bartoloměj: Takže jiskra nemůže dosáhnout plné zralosti dřívě a opustit strom?

Old Beech: Ne. Stejně jako u lidí. Stejně jako duch čeká na smrt těla, čeká jiskra na smrt stromu. Pak odejde.

Bartoš: Dalším aspektem a otázkou, která je mezi lidmi častá, je samozřejmě dilema, kdy se mohou stromy ořezávat nebo kácet? Pro mě osobně je to také obtížné. Koneckonců péče o zahrady takové činnosti vyžaduje.

Old Beech: Já bych mluvil z hlediska spár. Žádný spar nechce utrpení svých bližních a bratrů. Jsi však lidská bytost a musíš počkat na rozhodnutí Světla v této věci.

Bartoloměj: Byl jsem informován, že z Boží vůle vzejde poselství o této otázce. Je například možné odvodnit na vyšší úroveň stromy, které mají být pokáceny, dřívě než budou pokáceny.

Starý Buk: Necht' v této věci rozhodne Pán Bůh. To, co rozhodne Boží vůle, je vždy spravedlivé.

Bartoloměj: Ovlivňuje karma rozpory?

Old Beech: Jsme ponořeni do Božího zákona stejně jako lidé a vše, co souvisí se zákony, platí i pro nás.

Bartosz: Mohou spary páchat zlo?

Old Beech: Ne v takové míře jako lidé, ale chyby se stávají i nám. Učíme se z nich stejně jako lidé.

Bartosz: Děkuji vám za dnešní rozhovor.

Old Beech: Děkuji.

2.24. Tři fáze péče o spar

Měl jsem několik dní pauzu. Vyvstávaly otázky, na které mohli odpovědět jen lesní tvorové. Kvůli Tobiášově nemoci jsem musel jít do lesa opět sám. Abych obohatil poznání, které mi předložil Starý buk, vydal jsem se za ním.

Bartosz: Dobrý den.

Starý Buk: Vítám tě, Bartoloměji.

Bartosz: Chtěl jsem se zeptat na semena. Mluvil jste o tom, že malé stromky už v semínku spí. Vždyť jen málo semen vyklíčí a z těch, která vyklíčí, se jen málo stane stromy.

Old Beech: Krásná otázka Bartholomew. Když semeno určitého stromu dosáhne zralosti, přiláká k sobě vřetenušku. To je počátek reinkarnace. O vše, co je ve stvoření zranitelné, je pečováno. O spící ratolesti se starají strážci známí také jako náboje. Když konkrétní semínko vyklíčí, jiskra se pomalu probouzí a přitahuje další typ strážců, kteří se o již probuzenou malou jiskru starají. Strážci zůstávají s malými spary, dokud nedospějí a nestanou se z nich zcela samostatní jedinci. Pak roli strážce přebírá vyšší strážce nebo vyšší strážkyně. To jsou bytosti, se kterými již mluvíte, a jsou s námi, dokud neopustíme tělo.

Bartoš: Co se tedy stane se spícími a již probuzenými malými stromy, když je zničeno semeno nebo malý stromek? Vždyť jen několik semen a malých stromků se stane dospělými.

Staré buky: Ty, které jsou stále v klidovém stavu, se přenesou do jiných semen. Proces přenosu pokračuje, dokud nenarazí na semena, která vyklíčí. Ta, která jsou již o něco větší, ale stále mladá, musí začít znovu, pokud strom nepřežije. Vracejí se na jemnohmotnou úroveň a vstupují do nového semene.

Bartoš: Myslím, že než z mladé jiskry vyroste dospělý strom, musí mít za sebou až několik desítek pokusů nebo přístupů. Vždyť stromy vznikají z tak malého počtu semen.

Old Beech: Nejsem si tím jistý, ale podle mého názoru musí malé spící spárky prostě počkat. Samozřejmě jsou v péči strážkyň a nehrozí jim žádné nebezpečí.

Bartosz: Rozumím. Bylo vašich osm inkarnací, když jste dosáhli nezávislosti?

Starý Buk: Ano, mých osm inkarnací byly ty, které už byly dospělé. Pravděpodobně jsem měl mnoho pokusů a pokaždé jsem musel čekat, až semínko vyklíčí a stane se stromem. Je to proces, který ukazuje, jak trpělivý musíte být, abyste dosáhli plné dospělosti. Už to, že malé stromky ještě spí, ukazuje, že toto čekání je příjemné. Vy lidé nemusíte vědět všechno. To, co jsem vám dnes předal, jsou již pokročilé znalosti.

Bartosz: Trpí při kácení i malé stromky ve velmi malých porostech?

Staré buky: Jejich utrpení je menší, protože ještě nejsou tak vyztáhlé a spojené se stromem. Ihned po odchodu hledají nová semena a čekají na další pokus stát se zralou bytostí. Život vyžaduje vytrvalost Bartoloměje. Jak stromek, tak člověk musí být trpělivý a vytrvalý.

Po těchto slovech jsem uslyšel hlas malého manžílka. Musel jsem se sehnout, abych s ní navázal dobrý kontakt.

Rozbočovač spících pár: Tyto malé spící hvězdičky v semenech, která nevyklíčí, se od semen oddělí a přenesou se do semen, která ještě mají šanci vyklíčit. Děkuji za otázku. Spící spárky máme velmi rádi a toto je naše služba. Jsme malé nenápadné bytosti, ale máme vznešené úkoly a děláme je rádi. Péče je zakotvena v zákonech a je výrazem lásky Stvořitele ke všemu, co chce vzkvétat, ale je ještě malé a zranitelné. Říkejte nám náboje nebo pečovatelé o malé spící ratolesti. Každá malá spící ratolest jednoho dne dosáhne své zralé podoby ve vzrostlém stromu. Stačí jen trpělivě čekat.

Vrátil jsem se k rozhovoru se starým bukem.

Old Beech: Bartosz na mě udělal dojem. Já s nimi nemluvíím.

Bartoloměj: Jsem vděčný za toto vysvětlení, které mi poskytl malý manžílek.

Náhle se ozval starší manžel. Byla mnohem vyšší než ten malý a její hlas měl zdroj nad mou hlavou. Myslím, že její výška je o dost vyšší než lidská.

Starší manžel: Dobrý den, my jsme naopak starší manželé a staráme se o malé ratolesti, které jsou již vzhůru, ale nejsou zcela samostatné. Vede nás láska k ratolestem. Vždy děláme to, co je pro jejich rozvoj prospěšné. Každá ratolest má tři fáze péče, přesně tak, jak je uvádí Old Beech. Péče je krásná služba a my chceme, aby o nás lidé věděli.

Bartosz: Děkuji za váš vzkaz a za vaši službu.

Starší manžel: A teď uslyšíte Vyššího strážce, protože tak se jim říká.

Vyšší pečovatel: Často jednáme společně se staršími náboji a podporujeme proces zrání. Aby nás ratolesti, které jsou nám svěřeny do péče, již dobře znaly a starší náboje jim tolik nechyběly. Tímto způsobem pro ně proces změny pečovatele nepředstavuje šok a probíhá postupně a přirozeně.

Vyššími pečovateli jsou vždy bytosti mužského pohlaví. Zůstáváme s ratolestmi, dokud neodejdou, a podporujeme jejich rozvoj. Dejte světu poznatky o nás, je to žádoucí Světlo.

Bartosz: Jsem velmi vděčný za to, co jsem od vás dostal. Moc vám děkuji.

Po těchto slovech jsem se plný vděčnosti vrátil domů.

2.25. Stárnoucí strom

Ještě téhož dne jsem se vydal k topolovému jaru, které mě už dlouho volalo.

Bartosz: Dobrý den.

Strom starého muže: Srdečně vás vítám.

Bartosz: Odpusťte mi, že jsem čekal tak dlouho. Volal jsi mi už dlouho.

Strom starého muže: Jsem trpělivý.

Bartoloměj: Především bych se rád zeptal, zda vám mohu říkat "Old Man Wood". Některé bytosti vás tak označují. Topol je ženský rod a vy jste zjevně muž.

Strom starého muže: Můžete mi tak říkat. O čem chceš mluvit?

Bartoloměj: Začal bych tím, že jste mi jednou na dálku řekl, že toto je vaše osmá inkarnace, ale plánujete další dvě. Mohl byste o tom něco říct?

Strom starého muže: Co na to říct? Tohle je pravda. To jsem si naplánoval a toho plánu se držím. Ne všichni lesníci si takové věci plánují. Já si myslím, že v desáté inkarnaci dosáhnu dospělosti a vrátím se do kruhu podstaty jako plně zralá bytost.

Bartoš: Topoly jsou ve srovnání například s duby poměrně krátkověké. Potřebujete více inkarnací, abyste dosáhli plné zralosti?

Stárnoucí strom: Myslím, že duby také potřebují mnoho inkarnací. My topoly se vyvíjíme poměrně rychle.

Bartosz: Jsi nejvyšší strom v oblasti, kde bydlím. Má výška stromu vliv na výšku vašeho těla?

Strom starého muže: Ano, jsem velmi vysoký a měřím přes dva metry. Vyrostl jsem z malého stromového dítěte a nyní jsem dospělý. Obecně platí, že výška stromu ovlivňuje velikost ratolestí.

Bartosz: O čem byste chtěl mluvit?

Stárnoucí strom: Cítím, že chcete mluvit o vděčnosti. Mám pravdu?

Bartoš: Ano, toto téma mi leží v hlavě už dlouho. Co můžete říct o vděčnosti?

Stárnoucí strom: Pocit vděčnosti je výrazem zralosti bytosti. Vděčnost je štěstím našich srdcí. Nejvznešenější je ta, která směřuje k Bohu. Pocit vděčnosti nás činí opravdově žijícími a přitahuje hojně dary na cestách našeho života. Vděčnou bytost chce Bůh, neboť vděčnost je kvintesencí existence a vede nás do ráje.

Bartosz: Krásné poselství. Lze nějak oživit vděčné srdce?

Stárnoucí strom: Čistota nás přivádí blíže k pocitu vděčnosti. Čistá bytost je zbavena všech energetických nečistot a snadno probouzí vděčné srdce.

Bartosz: Za co jste jako bytost vděčný?

Strom starého muže: Pro všechno, co mi nabízí, je to život. Každý den mi Světlo uděluje požehnání a já cítím, že mě Pán Bůh miluje. My, zralí ratolesti, děkujeme Stvořiteli svými skutky, protože vše, co děláme, je díkůvzdáním Nejvyššímu. Dar života je nabízen nám všem a všechny bytosti by měly být za tento dar vděčné. Jsme paprsky ve stvoření. Osvětlujme cesty druhých. Pocit vděčnosti nám v tom pomáhá.

Bartosz: Co byste vzkázal lidem, kteří nejsou vděční za dar života?

Starší dřevo: Především se musí vydat na cestu vývoje a zvolit si cestu, která vede ke Světlu. Víím, že většina lidí má materiální cíle. Cílem života by mělo být to duchovní, to nejvyšší, co může být. Vděčnost se ve vás, lidé, probudí, když se naučíte upřímně modlit. Modlitba je díkůvzdání a nejvyšší forma vděčnosti. Naučte se, lidé, opravdově modlit. To je rada ode mne pro vás. Pán vás povede, když se naučíte opravdově modlit.

Bartosz: Děkuji za krásná slova. Myslím, že lidé by měli být vděční nejen za radostné věci, ale i za ty nepříjemné, protože nepříjemné zkušenosti nás učí na cestách života.

Oldwood: Bartholomew: Hluboká myšlenka. Ano, člověk musí být vděčný za všechno, co nám život dává. Někdy musí člověk odčinit těžkou vinu. Při tom by měl vidět, že také něco získává, a být za to vděčný.

Bartholomew: Ano. Lidé se často bouří proti osudu, a to nás nejen vzdaluje od Světla, ale buduje novou vinu.

Strom starého muže: Bartholomew. Myslím, že to pro dnešek stačí. Ukázal jsi mi, že i člověk může být moudrý, děkuji ti za to.

Bartoš: Prosím tě, abys zvážil, o jakých tématech můžeme ještě mluvit, protože mi občas docházejí nápady.

Oldwood: Ano, Bartholomewe, zvážím to.

Bartosz: Děkuji.

Po těchto slovech kontakt ustal a Spar mi dal najevo, že musí o mnoha věcech uvažovat sám.

2.26. Několik slov o přátelství

Druhý den jsem šel za Staříkem z lesa, abych si s ním promluvil o přátelství.

Bartosz: Dobrý den.

Strom starého muže: Vítám tě, Bartoloměji.

Bartosz: Dnes jsem s vámi chtěl mluvit o přátelství.

Oldwood: Dobře, můžeme si o tom promluvit.

Bartosz: Co je podle vás přátelství?

Stárnoucí strom: Přátelství je podpora a pramení z lásky a touhy sloužit druhým. Lidé tento dar přehlížejí, a přitom je to velký dar od Stvořitele. V přátelství nacházíme sami sebe, své pravé já. Každý přítel je pro nás oporou a mostem, mostem k hlubšímu vnímání a k probuzení ještě větších vrstev lásky. Lidé by si měli více vážit opravdového přátelství. V něm lze nalézt vše, co je krásné.

Bartosz: Máš nějaké skutečné přátele?

Stárnoucí strom: Mnoho lidí, které jsem miloval, zemřelo. Prožívají to v jiných sférách. Stále je miluji.

Bartoš: A máte v této oblasti nějaké přátele?

Starší Spars: Stejně jako mezi lidmi je možné zklamat i mezi dřevaři. Já jsem byl zklamán a už nemám přátele.

Bartosz: Věříte v přátelství mezi spary a lidmi?

Stárnoucí strom: Věřím, ale nehledám to. Rád jsem sám. Samota mi dává pocit naplnění a nečekám, že se s někým spřátelím.

Bartosz: To, že jste se jednou v někom zklamali, neznamená, že se v něm musíte hned zklamat znovu. Stojí za to snažit se budovat nové vztahy.

Oldwood: Máte pravdu, Bartoloměji. Cítím, že mluvíš srdcem.

Bartosz: A jaký vztah máte se starším mentorem ve vašem sektoru?

Oldwood: Někdy se mi nelíbí, co mi říká, i když vím, že to, co říká, je pro mě vždycky přínosné. Jsem už starý lesník a mám svůj humor. On to ví a respektuje to.

Bartosz: Co byste vzkázal lidem, kteří hledají přátelství?

Strom starého muže: Pamatujte, že přátelství je dar. Budujte ho na vzájemné důvěře. Jsou lidé, kteří to nechápou, a důvěra je v přátelství velmi důležitá. Naučte se dávat, ne jen brát. Pravý přítel se dává

druhé bytosti a činí tak z čisté lásky, aniž by za to cokoli očekával. Přátelství je krásné dobrodružství a stojí za to toto dobrodružství prožívat a být jeho součástí pro druhé.

Bartosz: Věříš, že bychom se jednou mohli spřátelit?

Stárnoucí strom: Je příliš brzy na to, abychom o tom mluvili. Je to teprve náš druhý rozhovor, ale vidím v tobě hodnoty, kterých si na lidech cením. Myslím, že budoucnost ukáže, zda spolu rezonujeme natolik, abychom se stali přáteli.

Bartosz: Myslím si totéž. Přátelství musí někdy počkat.

Oldwood: Tady to máte. Mohu ještě něco dodat?

Bartosz: Samozřejmě.

Stárnoucí strom: Přátelství učí lásce. Pamatujme, že jsme žáky lásky. Pokud někoho milujeme jako přítele, náš růst se zrychluje a my se ubíráme správným směrem. Myslím, že to pro dnešek stačí, Bartoloměji.

Bartosz: Děkuji.

Strom starého muže: Přijďte znovu. Mám témata k hovoru.

Bartholomew: Které?

Stárnoucí strom: Nechť je to překvapení.

Bartosz: Děkuji vám za vaše postřehy o přátelství.

Stárnoucí strom: Děkuji.

Objal jsem se a šel domů.

2.27. O víře v Boha

Uplynuly snad dva dny a já jsem se znovu vydal k Lesnímu staříkovi.

Bartosz: Dobrý den.

Oldwood: Bartholomew.

Bartosz: Na dálku jste sdělil, že chcete mluvit o víře v Boha.

Oldwood: Oldwood: Myslím, že je to velmi důležité téma, o kterém stojí za to diskutovat.

Bartosz: Co můžete říci o víře v Boha?

Stárnoucí strom: Víra je základem života. Lidé zapomněli na Boha, a ten je nejdůležitější. Tato skutečnost buduje jejich smutnou budoucnost. Mnoho lidí Boha hledá, ale jen málo z nich ho nachází. Je známkou zralosti, když se víra stane přesvědčením. Bůh je dosažitelný v každé části svého stvoření a chce, aby se k němu člověk přiblížil. Člověk tak však nečiní. Člověka čeká smutný osud, ale to, co ho postihne, je spravedlivé.

Bartosz: Lze nějak oživit víru v Boha?

Stárnoucí strom: Toho je možné dosáhnout ponořením se do sebe. Každá modlitba může probudit víru, jen musí být opravdová a upřímná.

Bartoloměj: Modlíte se?

Starý strom: Žiji tak, aby mé činy byly modlitbou.

Bartoloměj: Věří všichni spárové v Boha?

Starší Woodmeni: U sparringů je to běžné a vždy se jedná o pravou víru. Mnozí sparringové však od Boha odpadají, jejich pády však nikdy nejsou tak hluboké jako pády mezi lidmi.

Bartoloměj: Takže jsou od Boha vzdálené spory?

Starší Sparer: Někdy se lesník nedokáže vyrovnat se smutnými, těžkými zážitky. Pak neposlouchá vyššího strážce a bouří se proti osudu. Protože vidíš Bartoloměje, také my prožíváme utrpení. Ne každý jiskra se tváří v tvář utrpení zachová správně.

Bartosz: A jaký je správný postoj k utrpení?

Oldwood: Víím, že odpověď na tuto otázku znáte. Utrpení je třeba přijmout, uznat ho za spravedlivé. Já například nejsem nijak vysoce vyspělý dřevorubec, pokud jde o víru.

Bartosz: Otrásla nějaká událost vaší vírou?

Stárnoucí strom: Přátelství, která odešla. Chybí mi ti, kteří už tu nejsou.

Bartoloměj: Trápí vás, že už tu nejsou vaši přátelé?

Starý muž Strom: Dva topoly, které tu rostly, mi byly jako rodiče. Měl jsem je moc rád. Hodně mě toho naučily a je mi smutno, když si na ně vzpomenu.

Bartoloměj: Zdá se mi, že by vám to mohlo pomoci více se přimknout ke Stvořiteli.

Oldwood: Ano, já víím, máš stoprocentní pravdu.

Bartoloměj: Když je Bůh na prvním místě, netrpíme tolik ztrátami.

Oldwood: Máte pravdu. Děkuji vám za tato slova.

Bartoloměj: Mohu vám nějak pomoci?

Strom starého muže: Jak mi chcete pomoci?

Bartoloměj: Mohu se modlit za utišení tvé bolesti.

Modlil jsem se za topoly.

Strom starého muže: Děkuji, Bartoloměji. Teď chci být sám.

Bartosz: Děkuji za váš čas a za rozhovor.

2.28. Lípa na Den mrtvých

Po dalších dvou dnech jsem se vydal, tentokrát s Tobiášem, k jaru, o kterém jsme již na stránkách této knihy hovořili, tedy ke kostelní lípě, abychom si popovídali o svátcích, kdy vzpomínáme na své blízké, kteří zemřeli.

Bartosz a Tobiasz: Dobrý den, Lipo.

Linden: Zdravím vás, milí přátelé.

Tobiáš: Nedávno byl svátek Všech svatých a na hřbitově bylo hodně lidí. Jak vnímáte tento svátek?

Linden: Samotný nápad je dobrý. Lidé vzpomínají na své blízké, kteří zemřeli. Na hřbitově bylo v tento den hodně lidí.

Bartosz: Pomáhají podle vás lidé v tento den svým zesnulým blízkým?

Linden: Pokud se otevrou a upřímně modlí, pak ano. Každá upřímná modlitba je vyslyšena.

Bartoloměj: Mohou se podle vás lidé ještě takto modlit?

Linden: Kéž by tomu tak bylo, ale obecně tomu tak není. Lidé se k modlitbě chovají povrchně.

Tobiáš: Vzpomínají také na zesnulé spary?

Linden: Mnohým z nás se po nich stýská, ale je důležité si uvědomit, že takový je život. Je normální, že každý z nás jednoho dne opustí tělo, které právě prožívá.

Tobiáš: Můžete s nimi nějak komunikovat?

Linden: Ne přímo. Můžeme komunikovat nepřímo prostřednictvím průvodců. Já osobně to nepoužívám.

Bartosz: Máte nějaké přátele, kteří zemřeli a kteří vám chybí?

Linden: Jsem spíše individualista a nemám mnoho kontaktů, a proto mi nikdo nechybí. Vím však, že existují sparingové, které spojuje silné pouto. Jejich vzájemná touha je velmi silná.

Bartosz: Vidíte na hřbitově také duše? Jak reagují v době "Všech svatých"?

Linden: Ano, vidím je. Čekají a doufají v podporu. Někdy, ale jen někdy, mohou modlitby žijících blízkých přinést útěchu do jejich srdcí.

Bartosz: Je na hřbitově obecně hodně duší a všechny doufají v pomoc?

Linden: V dnešní době se duše mrtvých více otevírají. Velmi silně cítí myšlenkové formy živých, které je podporují. Podle mého názoru je to krásná tradice a stojí za to do ní vnést více života. Závoj oddělující oba světy se pak trochu uvolní a lidé prostě cítí větší spojení s tímto světem.

Bartoloměj: Mohou živí nějak více pomoci svým zesnulým blízkým?

Linden: Každý člověk, který je duchovně rozvinutější, může pomáhat a podporovat mnoha způsoby. Především modlitbou a přímluvnou prosbou. Čím vroucnější taková modlitba nebo prosba bude, tím lepší budou její plody.

Bartosz: Jaký by byl váš závěrečný vzkaz dnešnímu lidstvu?

Linden: Vzpomeňte si na své blízké, kteří zemřeli. Vzpomínejte na ně v lásce a v pravdě. Jejich život pozemskou smrtí neskončil a pouta, která jste navázali zde na zemi, trvají i nadále. Modlete se a prostě o sílu a vedení pro duše, které jsou vám blízké.

Bartosz a Tobiasz: Děkuji. Myslíme si, že tam skončíme.

Linden: Ano, myslím, že jsem sdělil vše, co jsem chtěl.

Bartosz: Děkuji vám za vaše postřehy a moudrost.

Linden: Děkuji vám, drazí přátelé.

Objali jsme se.

2.29. Krátký rozhovor se Starým bukem

Byla sobota, když jsem šel sám do lesa. Bohužel v týdnu nemám moc času chodit do lesa, stmívá se příliš brzy. Nejprve jsem se přiblížil ke Starému buku.

Bartosz: Ahoj, Old Buck.

Old Beech: Vítám vás. Byl jsi dlouho pryč.

Bartosz: Já vím, teď mám čas chodit do lesa jen o víkendech. Brzy je tma.

Old Beech: Rozumím. O čem chcete mluvit?

Bartosz: Na dnešek jsem si připravil několik témat. Mohu začít?

Old Beech: Samozřejmě. Jsem připraven.

Bartosz: Vadí vám vlny mobilních sítí, nebo jsou vám lhostejné?

Starý buk: Působí na stromy i na všechny bytosti žijící na zemi. Já to příliš nevnímám, ale to, co prožívá strom, prožívají i stromy.

Bartoš: Ovlivňují tyto vlny buněčných sítí druh hmoty, ve které se stromy nacházejí, nebo pouze nejhustší hmotu zde, kde jsou stromy?

Starý buk: Podle mého názoru ovlivňují pouze nejhustší hmotu a mají velký vliv na stromy. Můžeme to cítit, ale zrovna v tomto lese to není podle mě tak patrné.

Bartosz: Takže tyto vlny nevyzařují do vyšších úrovní hmoty?

Old Beech: Podle mého názoru ne.

⁶Bartoš: V jedné knize jsem četl, že ve vitálních úrovních je strom života. Víte o tom něco?

Starý buk: Je praotcem všech stromů a kmenů. Jeho role je neocenitelná. Jeho vyzařování prostřednictvím kořenů proniká do hmoty světa. Ovlivňují veškerou hmotu a my jsme za tento proces vděční. Strom života není mýtus, skutečně existuje.

Bartoloměj: Je jiskra stromu života stvořená bytost, stvořená bytost?

Starý Buk: Ano, je to nejvyšší stvoření všech spárů. Je to náš vůdce a náš otec. Stejně jako je planeta Země naší matkou, je strom života otcem všech spárů. Máme ho velmi rádi.

Bartoš: Existují informace, že na Zemi kdysi rostly obrovské stromy, které lidé mylně nazývají rajske stromy. Víte o tom něco?

Starý buk: Eden nebyl na zemi, ale ano, byly tam stromy. Podle mého názoru to byly zásadní bytosti, ale nejsem si tím jistý.

Najednou jsem uslyšel hlas:

Hlas: Díky tomu, že kladete takové otázky, budete mít v této otázce vedení vyšších bytostí.

Starý Buk: Ani já nevím všechno a jsem poměrně mladý, pokud se vezme v úvahu proces vývoje Země. Věřím, že odpovědi na takové otázky dostanete od vyšších bytostí.

---

⁶ Zmíněná kniha je: Roselis von Sass: "Velká pyramida odhaluje své tajemství".

Bartoš: Ještě mám otázku ohledně utrpení a toho, jak v tobě vzniká. Pokud je například strom nemocný a umírá, chápu, že to má vliv na jiskru. Je tomu tak i v opačném případě? To znamená, že pokud trpí jiskra, má její utrpení vliv na nemoci a utrpení stromu?

Starý buk: Jsme spojeni se stromy a oba scénáře jsou možné. Utrpení jádra ovlivňuje i strom, ale je to strom, který má na jádro větší vliv. Strom je v tomto vztahu dominantní, a proto lze jiskru nazvat nejvěrnějším strážcem stromů.

2.30. Nový přítel

Po tomto krátkém rozhovoru jsem se rozhodl oslovit spar, se kterým jsem mluvil už dříve. Pravděpodobně si vzpomínáte na samotářský buk. Zde je to, co mi sdělil.

Bartosz: Ahoj Bucku.

Beech Lone: Ahoj Bartholomewe. Chtěl jsem ti něco předat.

Bartosz: Poslouchám tě, Bucku.

Osamělý buk: Cítil jsem lásku k tobě a tvému bratrovi. Děkuji. Tento pocit mi ukázal, co je to přátelství.

Bartosz: Chceš říct, že jsi předtím nevěděl, co je to přátelství?

Beech Lone: To nebyla moje zkušenost. Byl jsem samotář a necítil jsem přátelství. Nejprve jsem k tobě cítil náklonnost a pak lásku. Jste mi velmi blízcí.

Bartoloměj: Chcete říct, že jsme přátelé?

Beech Lone: Pokud chcete totéž, můžeme jimi být my.

Bartosz: Bude mi velkým potěšením být vaším přítelem.

Beech Lone: Ještě jedna věc. Věřím ve vaše poselství a ve vaše vedení. Věřím, že o nás odhalíte pravdu. Už toho víte hodně.

Bartosz: Změnilo se vaše vnímání sebe sama?

Beech Lone: Ano, cítím se být bytostí, která slouží stromu. Už o sobě nepřemýšlím jako o stromu. Jsem prostě strom a toto poznání mi stačí.

Bartosz: Chtěl bys ještě něco dodat, můj nový příteli?

Beech Lone: Ukázal jsi mi, že vztahy mezi stromy a lidmi mohou být plodné pro obě strany. Je úžasné, jak jsem se změnil už po několika interakcích s vámi. Pozdravuj Tobíáše, mám ho moc ráda. Byl to on, kdo mě poprvé nazval svým přítelem. Podporuji vás oba ve vašem poslání. Jste ušlechtilé bytosti.

Bartosz: Děkuji, Buku. Budu tě teď navštěvovat častěji.

Bukové samoty: Obejmi mě na rozloučenou.

Objala jsem se a přiznala se:

Bartosz: Měj se, Buku, můj nový příteli.

2.31. O možnosti změny hlasu

Pak jsem šel za Grabem, na kterého jsem měl otázku.

Bartosz: Vítám tě, Grabie.

Grab: Zdravím vás, Bartoloměji.

Bartosz: Chtěl jsem se vás na něco zeptat. Je to něco, čeho jsem si všiml u starších sparingů, mladí to nemají. Starší ratolesti mění hlas. Zpočátku mi to připadalo matoucí a budilo to pochybnosti o autenticitě kontaktu. Je to nějaká vaše schopnost?

Grab: Ano, můžeme změnit hlas. Je to přirozené. Mladí to ještě neumí.

Bartoloměj: Zajímalo by mě, proč máš tuhle schopnost. Lidé ji nemají.

Grab: Myslím, že je to forma ochrany a dokonce i maskování. Myslím, že skutečný upřímný sparing nepotřebuje měnit hlas.

Bartholomew: Pro mě je to zvláštní, protože mám pocit, že tihle sparingpartneři, kteří mění hlas, jako by chtěli něco skrýt.

Uchopení: Tato schopnost je naučená a nemyslím si, že je úplně zbytečná.

Bartoloměj: A k čemu je to užitečné?

Chyťte se: Můžete někoho ovlivnit jiným hlasem a přimět ho, aby se změnil k lepšímu.

Bartosz: Jak tato změna hlasu funguje a co zahrnuje?

Grab: Náš hlas se jednoduše mění silou naší vůle. Touto schopností si můžeme například získat něčí přízeň.

Bartosz: Využívají toho všechny staré spary?

Grab: Myslím, že to v určité fázi vzdají.

Bartosz: Můžu teď slyšet tvůj původní hlas?

Grab: Ano, nyní si můžete poslechnout originál. Dříve to tak nebylo.

Bartosz: Máte nějaké další schopnosti, o kterých bychom mohli mluvit?

Grab: Ano, ale mám pocit, že téma kapacity se pomalu vyčerpává, alespoň z mého pohledu. Už toho o nás víte hodně.

Bartosz: Děkuji za vaše slova.

Grab: Děkuji.

2.32. O runách, místech moci a epochách

Jeden z následujících dnů víkendu jsem se vydal za Old Buckem s otázkami.

Bartosz: Ahoj Bucku. Mám několik otázek.

Starý Buk: Vítám vás a obracím se k vám.

Bartosz: Co můžete říct o runách?

Old Beech: Jedná se o písmo, které vychází z toho podstatného.

Bartoloměj: Znájí přírodní tvorové písmo?

Starý buk: Záleží na stupni zralosti.

Bartosz: Takže rozumíš runám?

Old Beech: Ano, ale jsou trochu odlišné od toho, co lidé znají. Existuje mnoho variant. Já je nepoužívám, ale vím, že existují. Woodmeni pravděpodobně nebudou potřebovat psaní. Místo toho existují bytosti, které v podstatě používají runy. Lidé se těmito prapůvodními runami inspirovali od podstaty.

Bartoloměj: Existoval nějaký základní průvodce, který lidi učil runy?

Old Beech: Velmi pravděpodobně, ale odpověď na tuto otázku neznám.

Bartosz: Jaká jsou takzvaná místa moci?

Staré buky: Jedná se o staré lokality s energetickou intenzifikací.

Bartoloměj: Připravili jste si to podstatné?

Starý buk: Ano, na jejich utváření se podílely vysoké náležitosti.

Bartosz: Jaký je jejich účel?

Starý buk: cílem je zpracovat a osvěžit místní energie.

Bartosz: Můžete říct víc?

Starý buk: S akumulací energie se spouští proces transformace a osvěžení. Nejsem odborník v této oblasti, ale takto vidím tuto problematiku já.

Bartosz: Starají se o místa moci nějaké bytosti?

Starý buk: K tomuto účelu jsou ustanoveni zvláštní opatrovníci. Ti dohlížejí na správné zpracování a pohyb energie.

Bartosz: Spolupracujete nějakým způsobem s těmito strážci?

Old Beech: Pravděpodobně mají spára dotyčných energetických míst nějaký účel nebo úkol, který je s nimi spojen, ale podrobnosti neznám.

Bartosz: Dělí se život stromových tvorů na epochy?

Old Beech: Ano, máme rozdělení na epochy. Každá éra přinesla na zem nové druhy stromů. My buky patříme k nejstarším stromům a spárům, které se na Zemi vyskytují.

Bartoloměj: Nastane v budoucnu nový věk stromů a spár?

Old Beech: Velmi pravděpodobně, ale neznám Lightovy plány v tomto ohledu.

Po této odpovědi následovalo dlouhé ticho, a tak jsem se rozhodl oslovit mnohem mladšího Aldaniela, abych zjistil, zda má o těchto tématech nějaké znalosti. Aldaniel okamžitě začal:

Aldaniel: Já Bartholomew neznám žádné runy a nevím, jestli jsou známé mezi spary, ale jsem mladý a nevím všechno.

Bartosz: Víte něco o místech moci?

Aldaniel: Víím, že jsou taková místa a nic jiného.

Bartoloměj: Máte věkové rozdělení?

Aldaniel: Já jsem smrk a mám smrkové éry, ale ani ty neznám.

Bartosz: Rozesmál jsi mě, Aldanieli.

Po těchto slovech si mě starý Buk zavolal a naznačil mi, že mi chce něco oznámit.

Starý Buk: Runy jsou v nás, ale nepoužíváme je. Někdy, když vidíme nějaký zápis, vííme, co znamená, ale nepřemýšlíme o tom, proč. Tak je to s námi. Odpusťte mi, že jsem si udělal delší pauzu. Musel jsem se nad tím hlouběji zamyslet a zvážit to.

Bartoš: V tom případě rozumí runám i mladší ratolesti?

Old Beech: Měli by tomu rozumět, ale možná si to neuvědomují.

Bartosz: Děkuji.

2.33. Stromy o Bohu

Následující víkend jsme se s Tobiášem vydali do lesa, abychom si popovídali o Bohu. Rozhovory jsme začali s Aldanielem.

Bartosz a Tobiasz: Vítáme vás, Aldanieli. Už je to dlouho, co jsme spolu mluvili.

Aldaniel: Dobrý den, vždy se těším na vaše zprávy.

Tobiáš: Jak ty, Aldanieli, rozumíš Bohu?

Aldaniel: Mám velmi jednoduchou představu. Je to náš Otec, který nás miluje. Jsem mu za to vděčný a chci mu sloužit.

Bartoloměj: Co znamená, že Bůh je náš Otec?

Aldaniel: Je plný lásky ke všem svým stvořením. Miluje láskou, kterou nemůžeme pochopit, ale můžeme ji cítit v jeho stvoření.

Bartoloměj: Jaký je podle tebe Bůh?

Aldaniel: Bůh je vždy spravedlivý, moudrý a vznešený. My jako stvoření tohoto světa mu můžeme sloužit. Tímto způsobem můžeme oplatit jeho lásku. Nemám velké znalosti o Bohu, protože jsem mladá bytost, ale vím, že dodržováním Jeho zákonů můžeme najít mír a štěstí.

Bartosz: Odměňuje a trestá podle vás Bůh?

Po nějaké době.

Aldaniel: Právě jsem pochopil, že odměnu a trest nám přinášejí opakující se účinky našich činů, slov, myšlenek a pocitů. Je v tom velké požehnání a spravedlnost.

Bartoš: Takže podle vás Pán Bůh přímo neodměňuje ani netrestá?

Aldaniel: Žehná těm, kdo žijí v souladu s jeho zákony. Člověk se musí snažit, aby si toto požehnání zasloužil.

Tobiáš: Musí se snažit i ratolesti?

Aldaniel: Ano, samozřejmě. Koneckonců se do toho pouštíme kvůli vývoji. Máme také své úkoly a cíle.

Tobiáš: Mohl bys k tomuto tématu něco dodat pro ty, kteří budou číst?

Aldaniel: Člověk musí vědět, že Pán Bůh existuje. Takové přesvědčení vede vzhůru. Lidé si připomínají Boha, jeho nesmírnou lásku, jeho moudrost a spravedlnost a snaží se mu každý den sloužit.

Bartosz a Tobiasz: Děkuji.

Blížili jsme se k Osamělému buku.

Bartoloměj a Tobiáš: Dobrý den, dnes si povídáme o Bohu.

Buk osamělý: My, bytosti vyvíjející se v tomto stvoření, nikdy plně nepochopíme Boha. Pochopení Boha je nad naše síly, ale vědomí, že Bůh je a že nás miluje, je pro náš další vývoj zásadní. Člověk může plnit Jeho vůli tím, že se přizpůsobí věčným zákonům stvoření. Nám sparům se tato vůle plní snadněji, protože jsme jiný druh, jehož přirozeností je sladit se s Boží vůlí. Člověk to, co mají spary a ostatní přírodní tvorové, musí teprve objevit zkoumáním. Člověk má větší svobodu, protože má svobodnou vůli a souznění s Boží vůlí se musí teprve naučit.

Blížili jsme se ke Starému buku.

Old Beech: Poslouchal jsem, o čem jste mluvil, a rád bych něco dodal. Bůh je všemocný. Je jako elektrárna, která pohání všechno, co existuje. Jeho moc prostupuje všemi světy a dodává jim energii, kterou potřebují k tomu, aby se jim dařilo. Každý z nás se může prostřednictvím svého citu s touto silou spojit a nasměrovat ji k dobru či zlu. Mějte na paměti, lidé, abyste si vždy vybrali dobro. My, spárové, vás to chceme naučit, protože jsme nyní osvětenější druh než lidé.

Po pauze.

Old Beech: Bůh je náš Pán. Vědomí toho z nás nedělá otroky, jak se mnozí domnívají, ale Jeho služebníky. Služba Bohu je nejčistší formou existence. Žádám vás, lidé, abyste to pochopili a přijali, protože jedině ve službě lze nalézt autentické štěstí, nepodporované žádným spiknutím ani iluzí. Bůh chce mít v člověku svého věrného služebníka, který chápe a jedná v rytmu zákonů stvoření. Milý človče, probuď se a slouž Bohu celým svým životem. Já, Starý Buk, tě k tomu nabádám, neboť vím, že je to pro tebe prospěšné a Světlo si to přeje.

Stáli jsme víceméně uprostřed tří stromů a děkovali jim za jejich vzkazy.

Po několika dnech jsme odjeli do Linden.

Bartoloměj a Tobiáš: Vítejte vás. Vyjádřili jste přání říci něco o Bohu.

Linden: Dobrý den. Ano, ráda vám něco řeknu. Je pro mě velkou radostí podělit se o to, jak vidím svět.

Tobias: Začněte, prosím.

Linden: Bůh je spravedlivý a milosrdný. Tyto dvě vlastnosti ho plně definují. Lásky a spravedlnosti jsou ve skutečnosti jedno, protože láska plyne ze spravedlnosti a spravedlnost plyne z lásky.

Tobiáš: Můžete uvést nějaký příklad Boží spravedlnosti a lásky?

Linden: Láska a spravedlnost se nás dotýkají každý den. Spočívají v možnosti vykoupit i tu největší vinu. Láska a spravedlnost spočívají v zákonech stvoření, které prostupují celým vesmírem. Pamatujme na to a budme za to vděční.

Tobiáš: Stojíš u kostela. Jsou si lidé, kteří do něj chodí, vědomi toho, o čem mluvíte?

Linden: Lidé si to neuvědomují. Z této nevědomosti se rodí veškeré utrpení. Lidé by mohli hodně získat, kdyby tuto pravdu poznali a přijali. K tomu, co jsem uvedl, chci dodat ještě něco. V této spravedlnosti a lásce spočívá velká moudrost Stvořitele. Je tak jednoduchá a logická, že ji lidé možná v důsledku této jednoduchosti nepřijímají jako pravdu. Boží dokonalost je nezpochybnitelná, přesto se od ní lidé distancují.

Tobiáš: Měli bychom se bát Boha?

Linden: Myslím, že Boha je třeba respektovat, a takzvaná bázeň před Bohem je právě vědomím tohoto respektu. Ten, kdo Bohu slouží, se ho bát nemusí, avšak ti, kdo mu neslouží, mohou ve strachu najít pravdu, že bloudí.

Bartosz: Je podle vás Bůh přísný?

Linden: Ano, samozřejmě. Láska a spravedlnost se projevuje také přísností. Svět je právě zasažen nesmírným utrpením, například prostřednictvím četných válek. Vše, co se světa dotýká, je spravedlivé a zároveň kruté. Bůh nikdy lidem ani jiným stvořením neubližuje, ale projevuje se přísností plynoucí ze spravedlnosti.

Bartosz: Chcete k dnešnímu tématu ještě něco dodat?

Linden: Ano. Pamatujte na Boha, lidé. To, že nevidíte Jeho lásku a spravedlnost, je vaše chyba. Naučte se přijímat spravedlivé odměny a tresty od osudu, protože si je vždy plně zasloužíte.

Bartosz a Tobiasz: Děkuji, Lipo.

Linden: Děkuji, že jste mi poskytli prostor k vyjádření.

Po mnoha dalších rozhovorech jsme se vrátili k rozhovoru o Bohu a zde přinášíme přepis jednoho z pozdějších rozhovorů. Jedná se o rozhovor se zástupcem rodiny (komunity) Beechových. Zde je tento rozhovor:

Buk: Vítejte!

Bartosz: Jednou jste se zmínil, že byste rád mluvil o Bohu. Vzpomněli jsme si na to, přišli jsme právě kvůli tomu, protože teď je ten správný čas.

Buk: Pán je pastýřem každé bytosti, která usiluje o ušlechtilost. Pán je pastýřem našeho společenství, milujeme ho a chceme vždy plnit jeho vůli.

Tobiáš: Stromy nemohou padat a nepadaly jako lidé, takže jsou vždy blíže Bohu. Ano?

Buk: Ano. Jsme blíže Bohu. V naší komunitě Buk je Bůh na prvním místě. Mezi lidmi došlo k úpadku a pojetí Boha bylo narušeno. Lidé říkají, že věří v Boha, ale jejich víra je prázdná. Bratři truchlí nad osudem lidí, kteří si za to mohou sami.

Tobiáš: Modlíte se také za lidstvo?

Buk: Jsme v tomto lese už léta a navzájem se podporujeme modlitbou. Víme, že modlitba má moc, a vaše přítomnost zde nás inspiruje k tomu, abychom se modlili i za lidi.

Bartosz: Co podle vás charakterizuje Boha?

Buk: Bůh je milosrdný, laskavý a zároveň spravedlivý. Jeho spravedlnost se projevuje v Božích zákonech. Víme, že jsou mezi lidmi neznámé, doufáme však, že slova vaší knihy mnohé inspirují k jejich opravdovému hledání. Rád bych také řekl, že cítím, že mě Bůh miluje. Cítím to celou svou bytostí. Jsem mu vděčný za to, že mě tolik miluje, a chci se mu odvděčit službou. Miluji Ho ze všeho nejvíc. V tomto pocitu není žádná faleš, je v něm jen láska.

Tobias: Chcete na závěr diskuse něco dodat?

Buk: Ano, chci něco dodat. Láska, lidé, vás může zachránit. Láska k Nejvyššímu.⁷ Je to On, kdo vykoná Soud na zemi, a ten čas je velmi blízko. Víme, že musíte zažít utrpení. Poznejte Boží lásku v Jeho zákonech, v Jeho spravedlnosti a milosrdenství. Kéž vás Pán Bůh přivede k pravému poznání. Poznání sebe sama, světa kolem vás a Boha. Buďte na své cestě požehnaní.

Bartosz a Tobiasz: Děkuji.

Buk: Jsem vám vděčný, že jste za mnou přišel. Mám vás rád!

2.34. Stromy pokory

Po nějaké době jsme se vydali ke spárům, abychom si s nimi promluvili o pokoře. Nejdříve jsme šli do Lípy. Zde jsou postřehy z Lípy:

Bartosz a Tobiasz: Dobrý den, Lipo. Chtěli jsme s vámi dnes mluvit o pokoře.

Linden: Dobrý den, ano, jsem připravena poskytnout vám své poznatky.

Bartosz: Co je podle vás skutečná pokora?

Lípa: Pokora je přirozeným stavem každé živé bytosti. Lidské bytosti získávají pokoru správným vývojem.

Tobias: Můžeš říct víc?

---

⁷ Týká se takzvaných "posledních časů". Soud na zemi již probíhá.

Lípa: Správným vývojem se zvyšuje i poznání. Spolu s poznáním se přirozeně zvyšuje i pokora. Pokud u někoho vidíme nedostatek pokory, můžeme z toho také vyvodit, že tento člověk má také málo poznání.

Tobiáš: Jak se projevuje pokora?

Linden: Projevuje se tím, že si člověk uvědomuje svou křehkost a malost tváří v tvář Boží velikosti. Pokorný člověk není domýšlivý a nebouří se proti osudu. Pokorný člověk přijímá to, co mu osud dává, s důvěřivým srdcem a s pochopením.

Bartosz: Jak hodnotíte úroveň pokory mezi lidmi?

Linden: Lidé nechápou pokoru. Chybí jim jakékoliv poznání světa kolem nich i sebe samých a jen člověk s pokorným srdcem je schopen přijmout Pravdu.

Bartosz: Jak lze prohloubit pokoru?

Linden: Tím, že se ve svém každodenním životě přiblížíš Bohu. Tím, že se naučíte skutečně modlit. Lidé se neumějí modlit a právě modlitba nám ukazuje, kdo jsme. Naučit se skutečně modlit je důležitým krokem na cestě k získání pokory. Důležité je také učit se správným lekcím ze životních zkušeností. Učení se jim na naší každodenní cestě také zvyšuje naši pokoru.

Zdalo se, že Linden trochu ztlumil. Přišel starší mentor, aby Lindenovi pomohl s jeho výrazy.

Bartoloměj: Vyšší strážce, můžete něco dodat?

Vyšší strážce: Linden má slabší den, ale já mohu pokračovat. Pokoru si přeje Bůh. Ve skutečnosti je to náš přirozený stav. Skrze pokoru se rozvíjejí naše další ctnosti a pravé vlastnosti ducha. Duchovní vývoj by nás měl vést k rozvoji pokorného srdce bez domýšlivosti, pýchy a ješitnosti. To, že člověk ztratil pokoru, je jeho vina.

Tobiáš: Je něco, co byste dodal na závěr cesty vyššího strážce?

Vyšší strážce: Ano, pouze pokorné srdce je schopno správného rozvoje. Pokora je jedním ze základů duchovního života a každý, kdo se chce skutečně rozvíjet, by si toho měl být vědom. Buďte pokornými lidmi a budete také autentičtí a pravdiví. Právě pokora z vás vytvoří lidi, které Světlo chce.

Bartosz a Tobiasz: Děkuji Lipo a Higher Guardian.

Poté jsme se vydali k Topolu neboli Starému stromu. Na začátku jsme mu přečetli postřehy o pokoře z Lípy a Vyššího strážce a zapředli rozhovor.

Bartosz a Tobiasz: Dobrý den, co byste mohli dodat k tomu, co jsme četli?

Starý muž Strom: Jen pokorný člověk může skutečně sloužit Bohu prostřednictvím autentického projevu sebe sama, své milující přirozenosti. Právě pokorný člověk se rychleji učí ze zkušeností svého života. Učí se ze svých chyb a postupuje vzhůru k osvěceným výšinám. Pouze v pokoře jsme sami sebou. Rozvíjí nás a posiluje.

Tobiáš: Martin Luther kdysi řekl: "Pravá pokora neví, že je pokorná. Kdyby to věděla, byla by pyšná na to, že může uvažovat o tak vznešené ctnosti." Co si o tom myslíte?

Stárnoucí strom: Pokorný člověk se tím jistě nechlubí. Je jen málo skutečně pokorných lidí, kteří si to plně uvědomují. Na určitém stupni vývoje a zralosti to však již můžeme vědět. Řekl bych, že je užitečné to vědět a zároveň se nepyšnit a nevyvyšovat nad ostatní. Světlo chce, abychom rozlišovali a rozpoznávali své osvícené ctnosti. Musíme však nejprve dosáhnout určitého stupně vývoje, protože vychloubání se svými osvícenými kvalitami není žádoucí. Pamatujme proto na skromnost a své osvícené kvality před ostatními skrývejme. Pán Bůh, který vidí ve skrytu, to ocení a nám to stačí.

Bartoloměj: Lidé často nechápou pokoru a zaměňují ji s poddajností. Jaký je rozdíl mezi pokorou a submisivitou?

Stárnoucí strom: Rozdíl je velmi zřetelný. Submisivní člověk si sám sebe neváží. Nechává se ponížovat druhými. I pokora je formou pokory, ale pouze před Bohem a jeho dokonalými zákony. Pokora uznává Boha a je si vědoma svého místa ve stvoření. Naproti tomu pokora si není vědoma své hodnoty. Submisivní lidé jsou často nešťastní právě proto.

Tobias: Chtěl bys na závěr něco dodat?

Old Man Wood: Pozemský člověk musí najít pokorné srdce. To mu chybí nejvíce. Musí ho najít, pokud si chce udržet svou roli ve stvoření. Zda toho člověk dosáhne, nevím. Utrpení je hlavním učitelem pokory a já jsem toho názoru, že právě ve velkém utrpení si moderní člověk na této planetě vytvoří své pokorné srdce. Věřím, že se to mnoha lidem podaří. To si Bartoloměj a Tobiáš z celého srdce přejí pro lidské duše. Děkuji.

2.35. Diskuse se sparerymanem

Od našeho posledního rozhovoru uplynulo několik dní. Napadlo hodně sněhu a počasí příliš nepřálo procházkám. Už nějakou dobu mi bytosti, které jsem nazýval vyššími strážci, oznamovaly, že mi chtějí o sobě něco říct. Jen tak na okraj, název "Vyšší strážci" je trochu zavádějící. Myslím, že "strážci breechů" jako označení těchto bytostí by bylo vhodnější. Nicméně jsem si na to zvykl a zůstanu u staré formy jejich označování. Už víme, že jsou to bytosti mužského pohlaví.

Zamířil jsem k topolu, abych si promluvil s vyšším správcem.

Bartoloměj: Zdravím tě, vyšší strážče, už dlouho nám chceš něco říct. Odpusť, že jsem za tebou přišel až teď. Napadlo hodně sněhu a aura byla nepříznivá.

Vyšší strážče: Vítejte.

Bartosz: Co jste nám chtěl sdělit?

Vyšší strážče: Dovolte mi začít tím, že péče je hlavním aspektem služby ve stvoření. Stejně jako se přírodní stvoření starají o různé části přírody, jako se stromy starají o stromy, staráme se o ně i my. Naší úlohou je podporovat jiskry v růstu. Děláme to z čisté lásky. Péče je naší přirozeností, naší vnitřní potřebou. Pán nás obdařil takovým způsobem, že nám to přináší potěšení.

Bartosz: Odkud pocházíte?

Vyšší strážce: Pocházíme z okruhu významnosti, ale ne z úrovně, ze které pocházejí sparingy. Jsme z o něco vyšší úrovně. Ve stvoření existuje celá řada strážců a my, strážci spárů, jsme jedním z mnoha druhů.

Bartosz: Vy se také zabýváte vývojem?

Vyšší strážce: Ano, můžeme postoupit na vyšší úroveň a ve vitálním kruhu, z něhož pocházíme, se také staráme o spary. Sestupujeme na jejich základní úroveň a na naši o něco vyšší úroveň se dostáváme, abychom si odpočinuli.

Bartoloměj: Vyvíjíte se také jako jiskra a přecházíte v semeno do hmoty?

Vyšší správce. Ne. O takových detailech se nechce mluvit.

Bartosz: A máte také mentory, průvodce?

Vyšší pečovatel: Máme intuitivní vedení a to nám v podstatě stačí. Někdy k nám ještě sestoupí vyšší pečovatelé a poradí nám, ale je to vzácné.

Bartosz: Chcete na závěr říct ještě něco?

Higher Guardian: Chceme, aby o nás lidé věděli. Na světě je hrstka lidí, kteří o nás vědí. To, co jsem dnes sdělil, je plně dostačující znalost.

Bartosz: Děkuji Vyššímu strážci za vaše zprávy.

Vyšší strážce: Pokračujte. Svědčte lidem o nás.

Po návratu domů mi vyvstalo několik otázek. Rozhodl jsem se, že ráno zajdu k topolu a zkusím se na ně zeptat správce jádra.

Bartoloměj: Vítejte zpět, správce spárů.

Higher Guardian: Srdečně vás vítám.

Bartosz: Po minulém rozhovoru se objevilo několik otázek. Dostal jsem signál, abych se na ně zeptal.

Vyšší strážce: Poslouchám.

Bartoloměj: Jste o půl stupně výš, než jsou špary. Pomocníci pozemšťanů jsou o půl stupně vyšší.

Vyšší strážce: Ano, Bartoloměji, jsme o půl stupně výš než spára. Jsme zřejmě vyspělejší a nacházíme se na o něco vyšší hmotné úrovni. To však nebrání spárům, aby nás viděli a slyšeli.

Bartoloměj: Patříš k podstatným stvořeným, to znamená k těm, kteří byli od počátku plně zralí? Musíte se vyvíjet jako vorvani nebo pozemšťané?

Vyšší strážce: Ti nad námi jsou stvořené bytosti. My jsme však vstoupili do hmoty, abychom zdokonalili svůj dar péče. V tomto chápání, které jste nám předložili, tedy patříme k vyvíjejícím se bytostem.

Bartoš: Pokud vím, každý z vás má přidělený určitý sektor se stromy, o který se má starat. Jak je velký a kolik má stromů?

Vyšší strážce: V mém případě se starám o stromy v oblasti ulice, po které každý den chodíte. Zahrnuje několik desítek stromů a stromků. V lese je hustota stromů vyšší, takže sektory jednotlivých správců jsou odpovídajícím způsobem menší.

Bartosz: Staráte se v tomto sektoru o stromy všech druhů?

Vyšší ošetřovatel: Ano, nezáleží na tom, zda se jedná o javory, duby nebo smrky. Starám se o všechny.

Bartoloměj: Děkuji, chcete něco dodat?

Vyšší strážce: Pokud bude vůle Světla rozšířit poznání, ozveme se vám. To pro dnešek stačí. Děkujeme, že jste s námi mluvili.

2.36. O nadání

Vzhledem k tomu, že jsem byl u Starého stromu neboli Topolu, rozhodl jsem se, že využiji této chvíle a promluví si s ním o talentech. Telefonicky jsem se spojil s Tobiášem, který byl v té době v práci.

Bartosz a Tobiasz: Dobrý den, Old Timer.

Strom starého muže: Vítám vás, bratři.

Tobias: Chtěli jsme mluvit o talentech.

Stárnoucí strom: Talenty jsou velmi důležitým aspektem vývoje. Měly by být považovány za dary od Světla. Je povinností každé bytosti je rozvíjet.

Tobiáš: Jaké talenty rozvíjejí spary?

Starší dřevo: Nemáme talenty jako lidé, ale schopnosti, které rozvíjíme. Ty už je poznáváš.

Bartoloměj: Podle našeho názoru ne všechno, co lidé nazývají talenty, jsou ve skutečnosti talenty od Boha. Například talenty sportovců.

Oldwood: Ano, Bartimaeus. Talenty od Boha jsou ty, které inspirují druhé ke konání dobra, vzbuzují úctu ke kráse a zušlechťují celé lidstvo. Takzvané talenty sportovců jsou pouze dovednosti, které dotyčný sportovec rozvíjí.

Tobiáš: Skutečnost, že lidé nazývají schopnosti sportovců talenty, svědčí o pádu člověka a je Světlem nechtěná.

Oldwood: Ano, Tobiasi. V tomto bodě máš pravdu. Člověk padl a jeho chápání je chybné. To platí jak pro oblast talentů, tak pro další oblasti života.

Bartosz: Odkud se berou talenty?

Stárnoucí strom: Všechny talenty jsou dary od Boha. Každý duchovní nebo vitální zárodek, který začíná svou existenci, je jimi obdařen. To, že je nerozvíjí, je jeho chyba.

Tobiáš: Dokážete vy, bratři, rozpoznat v lidech nadání?

Oldwood: Ano, můžeme. Je však lepší, když je člověk objeví sám. Proto stojí za to je rozvíjet a pomalu objevovat.

Bartosz: Chtěl byste na závěr tohoto krátkého rozhovoru ještě něco dodat?

Stárnoucí strom: Rozvíjejte se jako lidé a objevte své talenty. Každému z vás byl dán čas, abyste je rozvíjeli, tak se probudte ze svého duchovního spánku. Rozvíjení vašich talentů vám přinese jen prospěch, duchovní prospěch, protože prospěšné je jen to, co posiluje a rozvíjí ducha.

Bartosz a Tobiasz: Děkuji.

2.37. O Boží vůli

Odpoledne téhož dne jsme šli do lesa, abychom si se starým bukem promluvili o Boží vůli.

Bartosz a Tobiasz: Dobrý den, dnes jsme chtěli mluvit o Boží vůli. Jaká podle vás je?

Starý Buk: Boží vůle je to, co se mu líbí a co si přeje. Jeho vůli můžeme poznat v jeho zákonech. Proto je tak důležité znát Boží zákony. Lidé znají pozemské zákony a snaží se je dodržovat. Bohužel však neznají Boží zákony a nevědí, jak je dodržovat.

Bartoloměj: Může se Boží vůle změnit?

Old Beech: Podle mého názoru je Boží vůle neměnná. Bůh se však může stát příznivějším vůči někomu, kdo činí pokání. Také Bůh může změnit rozhodnutí vůči lidem, ale toto rozhodnutí vždy souzní s Boží vůlí. *(Po chvíli přemýšlení)* Mohu něco dodat?

Bartosz a Tobiasz: Prosím.

Starý Buk: Plnit Boží vůli je nejkrásnější a nejvyšší povinností každého z nás. Buďme si vědomi své odpovědnosti vůči Božím zákonům. Když je dodržujeme, jsme v souladu s jeho vůlí. Tyto zákony jsou výrazem Boží spravedlnosti a lásky. Jsou jednoduché a dokonalé. Ještě jednu věc bych chtěl říci...

Bartosz a Tobiasz: Prosím!

Starý Buk: Je mnoho lidí, kteří plní Boží vůli a neznají zákony. Plní ji intuitivně, protože naslouchají svému srdci. Takoví lidé jsou našemu Pánu velmi blízcí, a také proto je štědře obdarovává šťastným životem. To je důležité, jak jsem nyní řekl, protože mnozí znalci zákonů na to zapominají. Plnit Boží vůli znamená konat dobro každý den. Dobro, které vás učiní šťastnými, nebo vás přísně potrestá. Plnění Boží vůle totiž vždy přináší prospěch druhému. Právě v tom se projevuje dobro, o němž jsem se zmínil.

Tobias: Chtěl bys na závěr něco dodat?

Starý Buk: Dal jsem vám poselství, která jsou čistá a pravdivá. Jsou pravdou mého srdce.

Tobiáš: A co byste chtěl vzkázat čtenářům?

Starý Buk: Nyní je Boží vůlí očistit planetu od veškeré temnoty. Tento proces nebude pro lidi snadný, ale je nezbytný, protože bez něj nebude žádná Nová Země, žádné Boží království na ní.

2.38. O přátelství spárů s lidmi

Linden si už dlouho přál mluvit o našem přátelství, o přátelství spárů s lidmi. Zde je přepis rozhovoru.

Bartoloměj a Tobiáš: Dobrý den, vyjádřili jste přání promluvit si o přátelství spárů s lidmi. Neváhejte prosím začít.

Linden: Ahoj! Přátelství je pro mě velmi důležité. Nejdůležitější je pro mě Bůh a pak přátelství. Věřím Bartošovi a Tobiášovi, že naše přátelství bude inspirací pro ostatní lidi. Pevně věřím, že v budoucnu bude přátelství mezi lidmi a svišti opět běžné.

Bartosz: Máme tě moc rádi, Lipo, a jsi jeden z našich přátel. Nevím, jestli se mi od nějakého člověka dostalo takové podpory jako od tebe.

Linden: Vždycky jsem tě podporoval Bartosz a vždycky jsem chtěl tvé dobro. Děkuji ti, že jsi mě navštívil a objal.

Bartosz: Co by se podle vás muselo stát, aby se přátelství mezi spary a lidmi rozšířilo?

Linden: Vůlí spárů je, aby se k nám lidé přiblížili. Nejdříve je však třeba, aby se lidstvo probudilo a vydalo se na cestu Pravdy a lásky. Věřím, že tento čas přijde a my budeme opět bratry, jako jsme byli kdysi. Přátelství je dar a já jsem velmi šťastný, že mám přátele, jako jste vy dva.

Bartoloměj: Na stránkách této knihy jsem chtěl sdělit, že přátelství s ratolestmi je velmi prospěšné pro rozvoj. Podpora a síla, kterou toto přátelství poskytuje, je neocenitelná. Jsem rád, že Lipo má přátele, jako jste vy, a také pevně věřím, že taková přátelství budou v budoucnu častější.

Linden: Mohu ještě něco dodat?

Tobias: Samozřejmě.

Linden: Existuje mnoho přátelství, která nevydrží zkoušku časem. Doufám, že Bartošovi a Tobiášovi naše přátelství vydrží.

Tobiáš: A chci říct, že nebýt Bartošova daru, neměl bych k vám takový vztah a myslím, že bych vás nemohl nazývat přáteli. Cítím od vás, bratři, obrovskou podporu. Děkuji vám za ně!

Bartoloměj: Chcete na závěr něco dodat?

Linden: Vůlí bratří je, aby se s nimi lidé sblížili a navázali s nimi přátelství. To je také vůle Světla a já pevně věřím, že časy opravdových přátelství mezi spary a lidmi nakonec přijdou. Děkuji vám, bratři, za vaše věrné přátelství. Mám vás rád a vždy vás budu podporovat.

2.39. O moudrosti

Tentokrát jsme se vydali do Old Beech s otázkou o moudrosti:

Bartosz a Tobiasz: Dobrý den, chtěli jsme se vás zeptat na moudrost. Odkud se bere moudrost?

Starý buk: Všechna moudrost světa pochází ze Světla. Aby však člověk dosáhl moudrosti, musí se vyvíjet. My, svišti, máme v současné době více moudrosti než lidé, pokud bychom oba druhy obecně srovnávali. Na příkladu lidí vidíme, že vzdálení se od Světla způsobuje nejen zánik moudrosti, ale dokonce i hloupost. Poznávací obzory se tak zmenšují a člověk již nevnímá moudrost druhých, nebo dokonce Pravdu. Moudrost by měla být prvořadou hodnotou, pokud jde o jednotlivé národy i svět jako celek. Tím mám na mysli, že vůdci by měli vést davy svou moudrostí.

Bartosz: Proč jsou podle vás chytří lidé tak často napadáni?

Starý buk: Je to syčení temnoty, která nenávidí Světlo a moudrost, která z něj pochází. Lidé, kteří útočí na moudrost druhých, jsou právě nevědomým nástrojem temnoty.

Tobias: Chtěl byste ještě něco dodat?

Starý Buk: Lidé, rozvíjejte svou moudrost tím, že zažijete a poznáte Pravdu. Přitom nezapomeňte neupadnout do pastí marnivosti a pýchy. Mnozí, kteří již dosáhli určité úrovně moudrosti, do této pasti upadli. Je přáno, aby člověk v novém Království, které si přeje Bůh, byl moudrou bytostí, a to si samozřejmě přeji pro celé lidstvo.

Bartosz a Tobiasz: Děkujeme!

Old Beech: Chci dodat ještě něco. Moudrost přichází časem a člověk na ni často musí čekat celý život. Avšak prožitá zkušenosti, kterým plně rozumíme, již přinášejí základ pro konečnou moudrost. Proto si budme vědomi toho, že se moudřími nestaneme hned, ale vědomým prožíváním se k tomuto cíli přibližujeme.

Bartosz a Tobiasz: Děkujeme za vaši moudrost!

Old Beech: Děkuji. Mějte se dobře.

2.40. Poslední inkarnace

Šli jsme za Old Buckem, který nám potvrdil dobrou zprávu:

Bartosz a Tobiasz: Po posledním setkání, kdy jste mluvil o moudrosti, jsme pocítili ohromnou radost. Chtěl bys k tomu něco říct?

Old Beech: Ano. Světlo uznalo, že jsem splnil poslední úkol, který jsem měl v hmotných sférách, a také moje současná inkarnace je poslední. Cítím, že toto splnění má dva aspekty. Zaprvé jsem vám předal moudrost a Pravdu v přenosech a zadruhé jsem vás miloval jako pravé lidské přátele. My starší sparingové potřebujeme více času na budování přátelství. Jsem rád, že tento čas stačil před dokončením knihy.

Bartosz: Zpočátku jsem od vás cítil takový odstup, ale s každým dalším rozhovorem jsem cítil, že se sblížíme, a jsem velmi rád, že budu mít brzy rozvinutého přítele v důležitých oblastech.

Gratulovali jsme a objímali našeho přítele.

2.41. O ročních obdobích

Pak jsme se starého buku zeptali na roční období.

Bartosz: Jak ovlivňují vaše aktivity roční období?

Starý buk: Záleží na druhu jiskry, ale obecně platí, že na jaře, v létě a na podzim jsme aktivní a v zimě odpočíváme.

Bartosz: Dohlížíte na proces jarního růstu?

Old Beech: Tento proces růstu doplňujeme. Díky nám se strom rychleji vyvíjí a roste.

Tobiáš: Jak se projevuje vaše aktivita?

Starý Buk: Samozřejmě nechceme prozrazovat podrobnosti, protože není vůlí Světla mluvit o všem, ale mohu říci, že jednoduše posilujeme energii růstu, tedy energetickou podporu.

Po chvíli dodal.

Old Beech: Chtěl jsem ještě něco dodat. Žijeme v rytmu ročních období. Jsou hnacím motorem našeho vývoje. Každé roční období nebo rok nás posouvá o kousek výš na žebříčku vývoje. Jsme vděční, že Světlo takto uspořádalo naše hmotné plány, protože nám to umožňuje rychleji se rozvíjet a růst. Světlo nám dává prostor k růstu a roční období jsou velkým požehnáním pro všechny sparingy.

2.42. O čistotě

Znovu jsme se obrátili na starého Bucka, abychom si s ním promluvili o čistotě. Zde je přepis rozhovoru:

Bartosz a Tobiasz: Dobrý den, Old Beech. Co můžete říct o čistotě?

Starý Buk: Základem duchovního rozvoje je čistota vedle pokory. Kdo nedosáhl vnitřní čistoty, nebude schopen jít cestou ke Světlu. Péče o vnitřní čistotu by měla být duchovní prioritou každé bytosti, která se chce rozvíjet.

Bartoloměj: Co může bytost získat z větší vnitřní čistoty?

Starý buk: Větší čistota znamená především větší ochranu. Temné bytosti se nebudou moci tak snadno přiblížit k člověku, který je vnitřně čistý. Paprsek čistoty je také následován paprskem lásky, takže ten, kdo je vnitřně čistý, je schopen skutečně milovat. Díky vnitřní čistotě k sobě budeme přitahovat další světlé bytosti, stejně čisté a sloužící Světlu.

Bartosz: Můžete poradit, jak se můžete vnitřně očistit?

Starý buk: Existuje mnoho technik, jak se očistit od negativních energií. Ta, kterou používáte vy, je velmi účinná. Zkombinovali jste ji s uzemněním a navrácením negativních energií do země. Očišťování usnadňuje také každodenní otevírání se síle Světla prostřednictvím modlitby s vděčným a pokorným srdcem.

Tobiáš: Kontakt s přírodou také pomáhá, že?

Old Beech: Ano, Tobiasi. Příroda rezonuje s čistotou, a proto kontakt s ní podporuje vnitřní očistu. Ve skutečnosti stačí krátká procházka lesem a člověk se stane mnohem čistším.

Bartoš: Lidé často mluví o čistotě srdce, ale také o čistotě mysli. Mohl byste o tom něco říct?

Starý buk: To souvisí s vaší vůlí a přáním. Pokud vaše vůle nebo duchovní chtění rezonuje s čistotou, pak vaše srdce tuto čistotu vyzařuje, a proto máte také čisté myšlenky ve své mysli. Nedoporučoval bych žádné praktiky, které mají očistit vaše myšlenky a mysl, protože jsou neprirozené. Péče o vnitřní čistotu vašeho srdce prostřednictvím dobrého a čistého přání je zcela dostačující a automaticky očišťuje mysl.

Tobias: Proč nepřidáš něco na konec?

Starý buk: Pamatujte na čistotu svých srdcí. Když o ni budete pečovat, váš život se stane odrazem této čistoty. Jakmile bude vaše vnitřní vůle čistá, budou okamžitě následovat čisté myšlenky, slova a činy. Tak bude práce na sobě snazší a povede k čistým, osvíceným duchovním sférám.

Bartosz a Tobiasz: Děkuji.

2.43. Ptát se lidí na spary

Hlavním cílem této knihy je přiblížit lidem stromy i stromy samotné. Chcete-li se s někým sblížit, musíte se jednoduše lépe poznat. Doposud jsme se ptali stromů, nyní jsme se rozhodli role obrátit a pokusit se odpovědět na otázky stromů lidem. Zde jsou přepisy rozhovorů, které jsme vedli:

Zde jsou otázky od Aldaniela:

Bartosz a Tobiasz: Dobrý den.

Aldaniel: Dobrý den, proč je člověk tak tvrdohlavý a neustále něco očekává od Světla? Vždyť on je ten, jehož služba by měla splňovat Jeho očekávání. To mě vždycky překvapí a je to pro mě velkým překvapením.

Tobiáš: Souvisí to pouze s pádem člověka a vývojem intelektu. Jedním z jeho důsledků je, že člověk by chtěl stále brát, aniž by něco dával. Teprve když člověk vstoupí na duchovní cestu, začne pomalu sloužit Bohu v radostném dávání a stále více prožívá slova, že "v dávání dostáváme".

Bartoloměj: Chtěl bych k tomu dodat, že člověk svou dobrou duchovní touhu, která vždy souzní s Boží vůlí, proměnil v intelektuální požadavky a požaduje jen pohodlí a materialistické statky. Nevidí, že jako bytost ve stvoření má a musí také něco dávat. Tímto způsobem se člověk vylučuje ze skupiny bytostí, které v radosti slouží Světlu.

Aldaniel: Vaše odpověď se mi velmi líbí, nyní ji plně chápu. Mám ještě jednu otázku. Čím to je, že se člověk nechce pokusit dostat z bahna, ve kterém se ocitl?

Bartoloměj: To je způsobeno tím, že člověk ani nevidí, že je v bažině. Myslí si o sobě, že je cenný, zatímco ve skutečnosti nemá v očích Světla žádnou hodnotu.

Tobiáš: Je také vinen duchovní leností, kterou si po tisíciletí pěstoval a která mu nedovoluje duchovní pohyb. V důsledku toho také odmítá a zesměšňuje Pravdu, čímž promarní šanci na spásu.

Aldaniel: Děkuji vám za tyto odpovědi, jsou velmi moudré.

Bartholomew: Máte ještě nějaké otázky?

Aldaniel: Má podle vás člověk ještě nějakou šanci na celkový duchovní rozkvět na zemi?

Bartosz: Myslím, že tato otázka je otázkou pro Světlo. Stále můžeme věřit, že je tu ještě šance. Myslím, že naděje na Boží království na zemi v nás musí být stále živá. Ale přetrvávající nedostatečná pohyblivost pozemských duchů tomu neprospívá.

Tobias: Kdybych tomu nevěřil, přestal bych dělat to, co dělám.

Aldaniel: Nemám žádné další otázky. S vašimi odpověďmi jsem velmi spokojen.

Další otázky položila společnost Beech Lone:

Beech Lone: Zdravím vás. Jak může člověk před Bohem neustále ospravedlňovat svůj špatný postoj? Jak si to může dovolit, když je jeho vina zřejmá?

Tobiáš: To, co jste řekl, neplatí pro všechny lidi, ale pravděpodobně pro většinu. Podle mého názoru je příčinou marnivost, která způsobuje tvrdohlavost, a slepá víra ve falešné názory a představy o Bohu, které lidem lichtsí a způsobují, že žijí ve falešném sebevyvyšování.

Bartoloměj: Chtěl bych dodat, že člověk si často prostě neuvědomuje mnohé zlé skutky, kterých se dopouští. Člověk díky svému nevědomí nerozlišuje, co je správné a co špatné, a někdy, když si je vědom své viny, se raději stane pokrytcem a přetvářkou, než aby se postavil nepříjemné pravdě o sobě samém.

Buk osamělý: Proč se lidé rádi označují za věřící v Boha, ale ve skutečnosti mu nerozumějí nebo nechtějí rozumět? To je pro mě nepochopitelné.

Bartoš: Myslím, že lidé přistupují k tématu víry povrchně. Často si také myslí, že Bohu rozumí, a přitom o něm ve skutečnosti nic neví. To, že žije v takové nevědomé nevědomosti, neomlouvá jeho velkou vinu.

Tobiáš: Protože se rád zaštiťuje hezkými slovy, kterými zakrývá svou vnitřní prázdnotu. Tím se stává pokrytcem, jak už zmínil Bartoloměj.

Beech Lone: Dost bylo mých otázek. Děkuji vám za odpovědi, které mi hodně pomohly pochopit lidstvo.

Další otázky položil Old Beech:

Starý Buk: Proč je člověk tak domýšlivý, že se považuje za Boha, za Nejvyššího?

Bartoloměj: Člověk se často prohlašuje za nejvyššího, tj. za Boha, a tvrdí, že je to uskutečnění pravdy. Není to však realizace pravdy, ale pouze uspokojení marné potřeby stát se velkým ve vlastních očích a v očích druhých. Příčinou je marnivost a pýcha. To je velmi smutné a v dnešní době velmi časté.

Old Beech: Děkuji. Chce Tobias něco dodat?

Tobiáš: To je také způsobeno falešnými názory - například Luciferovými pastmi, které lze odstupňovat: "Bůh je všude, Bůh je všechno, co je, a protože je všechno, co je, je také ve mně, což znamená, že i já jsem Bůh". Věřit takovým názorům je velmi lákavé a mnozí do této pasti temnoty upadají.

Old Beech: Může člověk nějakým způsobem odmítnout tyto iluzorní názory, o nichž jste se zmínil?

Tobiáš: K tomu vede jedině pokora, které se člověk naučí během nadcházejícího utrpení Posledního soudu, které nyní prožíváme.

Bartoloměj: Odmítnout takové pohodlné názory je velmi obtížné a vyžaduje to velkou upřímnost k sobě samému. Člověk musí dozrát k tomu, že je to marnivost a duchovní pýcha. Pokud to prohlédne, začne se stydět za to, čemu věřil a o čem přesvědčoval druhé.

Old Beech: Vaše postřehy jsou velmi čisté a souhlasím s nimi.

Bartosz: Chcete se ještě na něco zeptat?

Starý buk: Proč si myslíte, že člověk zapomněl na přírodu, na kontakt s přírodou?

Tobiáš: Protože si v životě vytvořil jiné priority než duchovní rozvoj, které ho odvádějí od cesty ke Světlu, k němuž je příroda branou.

Bartoloměj: Protože člověk se na svět dívá pouze materialisticky a nevidí neviditelné přednosti a hodnoty, které mu dává kontakt s přírodou.

Old Beech: Velmi chytré a výstižné. Jsem na vás hrdý. Myslím, že to stačí.

Bartosz a Tobiasz: Děkuji vám za vaše otázky, na které jste již jistě znali odpovědi.

Old Beech: Ano, ale tvé postřehy jsou čisté a já jsem na ně byl jen zvědavý.

Druhý den jsme šli nejprve do Javoru. Zde jsou jeho otázky:

Bartosz a Tobiasz: Ahoj Javor.

Javor: Zdravím vás! Proč se lidé tak zřídka usmívají? Vždyť úsměv je krásný dar a nevyžaduje mnoho úsilí.

Bartosz: Úsměv by měl být vždy odrazem vnitřní radosti. Úsměv sám o sobě může tuto vnitřní radost probudit. V mnoha případech je to však velmi obtížné. Mnoho lidí má v sobě pouze prázdnotu, a hlavně proto se neusmívají.

Javor: Tobiasi, chceš něco dodat?

Tobiáš: Člověk, který se duchovně rozvíjí, postupně získává více radosti, a tím i úsměvu a nadšení ze života. Lidé se však duchovně nerozvíjejí, a proto v nich není žádná vnitřní radost. Někdy se objevuje nečistý úsměv z nízkého oblbování nebo ubližování a zesměšňování druhých.

Javor: Děkuji za tyto odpovědi, hodně mi ukázaly. Mohu se zeptat na další otázku?

Bartosz: Posloucháme.

Javor: Proč lidé tak často tvoří páry bez opravdové lásky?

Tobiáš: Protože často jednají nerozumně a vybírají si životního partnera z rozumu. Často je v tom však vyšší dobro, protože takzvaný karmický vztah nabízí mnoho lekcí a příležitostí k odčinění viny.

Bartoloměj: Myslím, že je také třeba říci, že vztahy se často budují z vypočítavosti nebo kvůli hmotnému prospěchu. Mnoho lidí hledá partnera, aby mohli vést pohodlný život bez duchovní mobility.

Javor: *(smutně se zeptá)*: Klon (Kl.): Copak člověk klesl tak hluboko, že úplně zapomněl na Boha? Tuto otázku pokládám proto, že často vidím lidi, kteří ve svém nitru nemají nic.

Bartosz: Na vaši otázku většinou odpovídám ano. Je to smutná pravda, ale přesto bychom měli doufat, doufat, že bude stále více lidí plných lásky a víry.

Tobiáš: Mnoho lidí má Boha jen na rtech, ale ve svém nitru pro něj nemají připravený chrám. Proto máš pravdu, když mluvíš o našem hlubokém pádu.

Javor: Děkuji za odpovědi. Budu se tedy modlit za to, aby se lidstvo ještě probudilo k duchovnosti.

Bartosz a Tobiasz: Děkuji za vaše otázky. Přejdeme k dalším stromům.

Javor: Děkuji za odpovědi. Mějte se dobře!

Měli jsme v plánu jít k modřínu, ale cestou nás zmátl dub zjizvený:

Bartosz a Tobiasz: Vítejte!

Dub: Vítejte. Proč člověk nepřijímá své utrpení s pokorou? Proč ho nevnímá jako spravedlnost a příležitost odčinit své viny?

Bartoloměj: Myslím, že hlavním důvodem je to, že člověk nezná jednoduché zákony, jimiž se řídí stvoření, a také nebere v úvahu, že si zaslouží trpět. To je projevem jakési arogance a duchovní pýchy.

Tobiáš: Člověk nezná zákony stvoření ani jednoduché pojmy. Zeptejte se člověka, co je to pokora, láska, spravedlnost, vykoupení a služba Bohu, a budete překvapeni odpověďmi, které uslyšíte.

Dub: Děkuji vám za odpovědi. Můžete jít dál.

Poté jsme se vydali do Larchu:

Bartosz a Tobiasz: Ahoj příteli.

Modřín: Vítejte. Proč lidé potřebují k přežití jíst rostliny, zvířata a ovoce?

Tobiáš: Je to jedna z forem získávání energie a také naše pozemská těla potřebují potravu, aby byla silnými a zdravými nástroji pro ducha. Také je třeba je posilovat.⁸Lidé, kteří nejedí maso, jím mohou být méně uzemněni a mít kvůli tomu mnoho problémů .

Bartoš: Myslím, že vývoj člověka povede k tomu, že bude jíst stále méně a méně. Nesmí však dělat obrovské skoky ve svém stravování.

Larch: A co říká Bůh o pojídání zvířat?

Bartoloměj: Bůh to dovoluje, ale zároveň bylo světu mnohokrát sděleno, že zvířata, která jsou k tomu určena, by měla být ušetřena utrpení.

---

⁸ Další informace o souvislosti mezi nejedením masa a nedostatkem uzemnění najdete v knize: Christopher Vasey: "The Spiritual Mysteries of Blood: Its Power to Transform Body, Mind, and Spirit".

Tobiáš: Chápu tvou otázku, protože lidé přistupují ke sklizni masa jako ke sklizni dřeva ze stromů - bez lásky a úcty k přírodě.

Modřín: Velmi mě překvapuje, že Pán Bůh dovoluje, aby se to stalo.

Tobiáš: Až více dospěješ, budeš tomu lépe rozumět.

Larch: Ale teď už chápu, že je to pro vaše těla nezbytné. Děkuji vám za tyto odpovědi.

Druhý den ráno jsme se vydali do Lindenu:

Bartosz a Tobiasz: Dobrý den, máte na nás nějaké otázky?

Linden: Ahoj! Proč lidé považují čas za pevně daný? Vždyť čas není pevný.

Tobiáš: Myslíš tím, že si myslí, že smysl plynutí času je stále stejný?

Linden: Ano.

Bartoš: Souvisí to s tím, že člověk chce svým intelektuálním pohledem na svět dát všemu řád. Dalo by se říct, že čas jakoby zavírá do krabice a považuje ho za pevně daný.

Tobiáš: S přibývajícím věkem si každý všimne, že čas plyne rychleji, ale téměř nikdo se nad tím hlouběji nezamyslí. Je to jednoduché - čím více zážitků prožijeme, tím rychleji nám čas plyne.⁹Pravdou je, že je to čas, který stojí, a jsme to my, kdo se jím pohybuje .

Linden: Takže náš pohyb určuje rychlost plynutí času?

Tobiáš: Ano, to je v souladu s mým poznáním.

Linden: Proč vy lidé potřebujete tolik spánku? Stromy nepotřebují tolik spánku jako lidé. Proč tomu tak je?

Bartholomew: Spánek potřebuje náš mozek, konkrétně přední mozek, a protože máme poměrně velký mozek, potřebujeme hodně spánku. Spánek nepotřebuje naše tělo, pouze výše zmíněné přední mozky.¹⁰Tělo potřebuje pouze odpočinek .

Tobiáš: Dalo by se říct, že se přední mozek během spánku resetuje.

Linden: Mám ještě jednu otázku. Kolik let žijí lidé na Zemi? A je to dlouhá doba?

Bartosz: Lidé se dožívají 70, 80 let. Věřím však, že s duchovním rozvojem se tato doba bude prodlužovat.

---

⁹ Informace o tom, že čas skutečně stojí na místě, převzaté z: "Ve světle pravdy: Poselství Grálu" od Abd-ru-shina.

¹⁰ Tyto informace pocházejí také z Abd-ru-shinova díla "Ve světle pravdy: Poselství Grálu".

Tobias: Něco dodám.¹¹Existují studie, že lidé, kteří mají vztahy založené na laskavosti, žijí déle. A myslím, že vám nemusím říkat, že laskavá povaha je součástí probuzeného, rozvíjejícího se ducha. Jestli žijeme dlouho nebo krátce, těžko říct, ale co to je tvář v tvář věčnosti?

Linden: Děkuji vám za vaše dnešní odpovědi, hodně mi ukázaly.

Bartosz a Tobiasz: Děkujeme! Přeji krásný den!

Poslední otázky položil Old Timer:

Starý muž Strom: Co chce člověk dosáhnout neustálou pýchou a marnivostí? Uvědomí si nakonec, že takový postoj je Světlu nepřátelský?

Bartoloměj: Za prvé, člověk si v mnoha případech neuvědomuje svou pýchu a marnivost. Určitě potřebuje probuzení, aby to viděl a začal na tom pracovat. Člověk si to nejen potřebuje uvědomit, že je to nepřátelské vůči Světlu, ale skutečně to potřebuje, potřebuje to konečně vidět, pokud chce, aby jeho role ve stvoření byla konečně příjemná Světlu a pokud chce v této době vůbec přežít. Proces dozrávání tohoto by měl být prvním krokem na cestě vývoje.

Tobiáš: Člověk chce být neustále uctíván a oslavovat sám sebe, v tom vidí svou velikost, na Boha skoro vůbec nemyslí. To je past temnoty, do níž mnozí upadají. Na druhou část otázky bych odpověděl, že pravděpodobně jen velké utrpení může člověka přimět, aby si tento chybný postoj uvědomil.

Oldwood: Děkuji za odpovědi. Jak si člověk může myslet, že existuje jen jeden život a po něm už nic není? Člověk zapomněl na existenci své duše. Jak to mohl dopustit? Pro nás lesníky je to nepředstavitelné a mezi lidmi zcela běžné.

Tobiáš: To je důsledek toho, že vládne pouze rozum a na svět se díváme výhradně materialisticky. Duchovní hodnoty jsou pro takového člověka nepostřehnutelné. Na svět se také dívá pouze prizmatem materiálních důkazů. Proto nepřijímá jako fakt věci, které jsou podloženy nemateriálními důkazy, jako je reinkarnace, existence duše nebo Bůh.

Bartoloměj: Rád bych rozšířil Tobiášovu myšlenku. Člověk uvěřil, že existuje jen to, co může vidět a slyšet svým hutným okem a uchem. Člověk tomu uvěřil tak silně, že už neuvažuje o žádné jiné možnosti. Navíc se snaží bojovat a ponižovat ty, kteří mají spojení s jinými sférami stvoření.

2.44. Vzájemné působení párů a jejich ošetřovatelů

Chtěli jsme ukázat, jak spary komunikují se svými ošetřovateli. Za tímto účelem jsme požádali Vyššího správce a Staršího topolového lesníka, aby nám ukázali, jak vypadá typický rozhovor mezi nimi. Zde je přepis tohoto rozhovoru:

Vyšší strážce: Dobrý den, Topolo. Jsi si vědom svého vývoje a své služby Světlu?

---

¹¹ Existuje řada studií, které to potvrzují: Výzkum Roberta Bushe z Queenslandské univerzity a Franka Baumeho z Flindersovy univerzity, stejně jako studie vývoje dospělých lidí známá jako Grantova studie podle jejího iniciátora Williama T. Granta.

Stárnoucí strom: Ano. Chci svou službu vykonávat co nejlépe.

Vyšší strážce: Pamatujte, že strom potřebuje vás a vaši podporu.

Strom starého muže: Ano, strážce, chci mu sloužit.

Vyšší strážce: Nezapomínejte na své každodenní povinnosti vůči stromu. *(Nechce se říkat, jaké jsou to povinnosti)*. Práce, kterou nyní odvádíte, přinese ovoce při vašem zrání a konečném návratu do říše podstatného.

Starší dřevo: Mohu počítat s vaší podporou, pane strážce?

Vyšší strážce: Co potřebujete?

Oldwood: Oldwood: Někdy jsem smutný z mnoha různých důvodů.

Vyšší strážce: Ano, to je mi povědomé. Přibližujte se ke Světlu ve svých každodenních činnostech a váš smutek zmizí a objeví se více radosti. Dobře víte, že pouze věrná služba dává každé bytosti pocit radosti a naplnění. Modlete se více, protože vaše víra může být živější.

Strom starého muže: Ano, děkuji za vaše slova. Jsem rád, že mám ve vás oporu, můj učiteli.

Vyšší strážce: Neochabujte na cestách, po kterých se vydáváte. Vaše vytrvalost a důsledná služba budou oceněny. Mějte to na paměti a váš růst se urychlí.

Po krátké odmlce se k nám otočil.

Vyšší strážce: Tato krátká scéna vám víceméně ukáže, jak probíhá naše interakce. Samozřejmě, že každý sparing je jiný a potřebuje jiná slova podpory. Ale na základě této krátké scénky si můžete uvědomit, jak podporujeme všechny spary na jejich cestě ke Světlu.

2.45. Konečné převody

Dostáváme se do fáze, kterou jsme chtěli tuto knihu ukončit. Zde jsou poselství, která nám spárvci předali jako závěrečná:

Nejprve jsme se obrátili na Maple:

Bartoloměj a Tobiáš: Dobrý den, shromážďujeme poslední zprávy od všech sparingů, abychom knihu uzavřeli. Chcete něco říct?

Javor: Moje zpráva bude stručná. V lese jsem potkala a viděla mnoho lidí, ale nejvíc znám Bartoše a Tobiáše. Přál bych si, aby vztah lesníků k lidem byl podobný tomu našemu. Mám vás rád a cítím, že vy mě také. Chtěl bych také dodat, že věřím, že lidí jako Bartosz a Tobias, lidí, kteří přistupují ke spárům s otevřeností, bude stále více. Doufám, že mě budete i nadále navštěvovat, protože jste se stali mými přáteli. Děkuji vám, že jste ve své knize poskytli prostor pro mé skromné argumenty.

Bartosz a Tobiasz: Děkuji. Samozřejmě vás navštívíme. *(poté jsme se objali)*

Cestou k Modřínu jsme se zastavili u Jizvového dubu, který nám také předal poslední zprávu:

Dub: Náhodou jsme mluvili o utrpení. Víím, co je to utrpení, a víím, že ty to víš také. My spar můžeme lidi podpořit, když trpí. Kdykoli trpíte, člověče, natáhněte k nám ruce a my vás dokážeme podpořit. Nestydte se za to, že trpíte. My tomu rozumíme. Přitulte se ke mně nebo k jinému sparingovi a požádejte ho o sílu. Pán Bůh může skrze nás utišit vaši bolest. Pamatujte - jsme bratři v jednom stvoření.

Poděkovali jsme jim a vydali se do Larchu:

Bartosz a Tobiasz: Dobrý den, máte nějaký vzkaz na konec knihy?

Modřín: Ano. Chtěl bych říci, že přátelství mezi spary a lidmi je prospěšné pro spary i pro lidi. Kolik radosti mi přináší interakce s vámi. Těším se na každý rozhovor. Víím, že tato kniha může mnohé inspirovat k tomu, aby se s námi spojili. Přeji všem breberkám, aby zažily tolik vřelosti od lidí, jako zažívám já od Bartoše a Tobiáše. Mám vás moc rád, přátelé.

Poděkovali jsme si, objali se a šli směrem k Grabovi:

Bartosz a Tobiasz: Dobrý den, sbíráme závěrečné zprávy. Chcete něco říct?

Grab: Jsem nesmírně hrdý na to, že jsem se mohl podílet na vašem projektu. Moudrost spárů by měla být ve světě více známá a doufám, že to tato kniha ukáže. My spárkaté chceme spolu s lidmi prožívat krásu stvoření. Věřím, že čas, kdy se oba druhy spojí, brzy přijde. Děkuji vám.

Poté jsme se vydali směrem ke komunitě Beech, abychom se jejího zástupce zeptali na závěrečnou zprávu. Tady byla:

Buk: Existuje mnoho cest a jen jedna cesta Pravdy. Cesta Pravdy vyžaduje velkou vnitřní autenticitu a upřímnost k sobě samému. My bukové z rodu buků vám chceme ukázat, že se můžete spojit ve společenstvích na jediné cestě Pravdy. Pokud tak učiníte, nezapomeňte se navzájem milovat a respektovat. Kéž se vaše pozemská, lidská společenství posunou směrem ke Světlu.

Po nějaké době jsme od Lindena obdrželi poslední zprávu:

Linden: Je tu jiskra, kterou chceme, aby se naše vztahy s lidmi obnovily. Neočekáváme, že se s námi lidé sblíží hned, ale že k tomu dojde postupně. Tato kniha je důležitým krokem v tomto procesu. Připomene lidem nás a budoucnost nás sblíží.

A zde je závěrečná zpráva od Aldaniela:

Aldaniel: Především jsem rád, že dokončujete svou knihu. Mám velkou radost, že se mým přátelům tak daří. Radost je i v duchovní sféře, protože touto knihou jsi nám, zálesákům, předal nemalé poznání. A jsem také přesvědčen o tom, že kniha, kterou dokončujete, se líbí Stvořiteli.

Hned po Aldanielovi pronesl Lone Beech závěrečné poselství:

Buk osamělý: Čas, který jste strávil psaním knihy, je také spojen s mou vnitřní proměnou. Jsem také stará jiskra a poněkud jsem zapomněla na krásu, kterou nám dává přátelství. Díky tobě jsem se vnitřně otevřel a mám teď jiný vztah k ostatním sparringům. Prospělo to i mému poznání a mám nyní jasné vodítko ke svému bytostnému domovu.

Zde je krátké poselství Willow:

Vrba: Je přáno, aby člověk poznal léčivé vlastnosti stromů. Je přáno, aby je člověk nejen znal, ale aby z nich měl i užitek. Víra, že stromy mohou léčit, podporuje a posiluje proces, který můžeme zahájit. Přijďte lidé ke stromům, nejen k vrbám, a požádejte o uzdravení. Světlo si to velmi přeje.

Své poselství přednesl také Old Beech:

Starý buk: Pán si myslel, že je nejvyšší čas rozšířit chápání spárů mezi lidmi. Věřím, že vaše kniha je prvním důležitým krokem ke sblížení spárů a lidí. Chceme, aby lidé měli prospěch z naší moudrosti, a pokud k nám udělají krok, Pán může ještě rozšířit jejich poznání, a to jak o nás, tak o ostatních přírodních bytostech. Je zde ještě mnoho podrobností, které lze předat, ale poznání, které plyne z našich poselství, je již velmi rozsáhlé.

Na závěr nám Old Man Wood předal své poslední poselství:

Starší Spars: Vztahy Spar s lidmi jsou vyhledávány Světlem. Takové vztahy jsou v současném světě vzácné. Pán Bůh to viděl a přál si změnu. Jste nástrojem Stvořitele, jehož vůle je vyjádřena ve vašem úkolu. Pán ví, jak velký užitek z takových vztahů plyne, a proto by se o vaší knize mělo vědět a měla by se šířit. Budu se za to modlit, aby lidé tuto knihu pochopili a nakonec se nám přiblížili. Děkuji vám, bratři. Udělali jste mi mnoho radosti a bylo mi potěšením podělit se o své postřehy.

2.46. Zpráva o kácení

Vzhledem k mnoha dotazům ohledně kácení stromů jsme požádali o zprávu, která by odrážela vůli Světla v této otázce. Zde je poselství, které nám pro tento účel poskytl určený Vyšší strážce stromů.

Vyšší strážce: Světlo chce v člověku změnu. Světlo nechce, aby člověk zasahoval do přírody v takové míře jako dosud. Člověk kácí stromy s takovou vášní, že nevidí, že jsou to živé bytosti. Světlo chápe, že dřevo je nezbytné pro přežití, ale nepodporuje subjektivní zacházení se stromy. Je pro kácení, pokud je nezbytné, s mírou a se zdravým rozumem. Nezapomeňte, že stromy jsou živé bytosti, které jsou také domovem dřeva. Nesmíte již zneužívat povolení Světla ke kácení, povolení ke kácení pro jiné účely. Vaše svědomí vám napoví, zda je nutné určitý strom pokácet. V mnoha případech můžete o povolení požádat a Světlo vám takové povolení může dát. Pamatujte však, že se jedná o vnímající bytosti, které také trpí a cítí bolest.

3. Závěr

Na závěr jsme chtěli upozornit na několik věcí. Při práci na knize jsme dospěli k závěru, že je důležité oddělit v našem chápání spár od stromů. Po mnoho let jsme naše kontakty nazývali jednoduše rozhovory se stromy a na jejich definování tímto způsobem panovala plná shoda. Nyní to vidíme poněkud jinak. Z naší knihy jasně vyplývá, že spary nejsou v žádném případě duchové stromů nebo jejich duše. Jsme přesvědčeni, že tomu tak je, a chceme, aby to tak vnímali i čtenáři. Potvrzením našich závěrů nechť jsou slova z díla "Ve světle pravdy: Poselství Grálu", která bychom rádi citovali:

"Pouze výtvoř, které jsou nezávislé na určitém místě, tedy například zvířata, která se mohou volně pohybovat z místa na místo, mají v sobě vlastní pohyblivé jádro, které je vede."

U zvířat je touto esencí duše, u lidí duch! Rostliny a skály jsou však sídlem cizích, nezávislých bytostí, které proto nelze nazývat duší těchto forem."

Abd-ru-shin

Slovesný tvar: "spar" nám bylo dáno samotnými přírodními tvory, a proto jsme přesvědčeni, že je chtěné, abychom ho používali.

Věříme, že naše kniha bude jakýmsi základem pro budoucí interakce s rozsochami. Jak podotkl Old Beech během závěrečného poselství, je zde ještě mnoho detailů, o kterých lze diskutovat, takže věříme, že poznání vycházející z naší knihy bude možné v budoucnu rozšířit.

Rádi bychom knihu uzavřeli úryvkem z Abd-ru-shinova díla "Ve světle pravdy: Poselství Grálu", z něhož vyplynulo poznání, které nás vedlo při psaní:

"Ještě jednu věc musí mít pozemský člověk obzvlášť na paměti, protože právě v ní velmi těžce zhřešil: Nikdy nesmíš zanedbávat komunikaci s životně důležitými pomocníky! Jinak způsobuješ velkou mezeru, která ti škodí."

Abd-ru-shin

4. Prohlášení autorů

Tato kniha je zdarma a vůlí autorů je, aby tomu tak bylo vždy. Její předávání nebo jiné formy šíření povolujeme pod podmínkou, že z ní nebude mít žádný finanční prospěch. Naším záměrem je, aby byla předána vážným zájemcům, kteří si chtějí rozšířit své znalosti o sparech, stejně jako o celém stvoření. Ať je to radostný proud, jehož cílem je přiblížit lidstvo ke spárům.